

LICEENII



An XXIX

Nr. 1-2 (82-83)

ISSN 1223-4788

LICEENII

Revista Colegiului Național „Andrei Mureșanu” Dej

Redacția și administrația: Colegiul Național „Andrei Mureșanu”, Str. 1 Mai nr. 10, Dej,
județul Cluj, 405200, tel. 0264211604

Redacția:

Mircea Bianca, X D
Trifan Ștefana, X D
Popescu Maria, X C
Jurca Alessia, IX D
Miclea Luca, IX D
Rafa Mădălina, IX A
Roșca Tudor, IX A
Tănăselea Carina, IX A
Gavrea Diana, IX C
Moldovan Corina, IX C
Zaharie Andreea, IX C

Colaboratori:

Precup Elena, V
Poleac Rebeca, IX B
Precup Andrei, IX B
Rodilă Alexandra, IX B
Grosu Cătălina, IX B
David Alexandra, IX C
Hora Alexandra, IX C
Perhinschi Rianna, IX C
Szilagyi Arianna, IX D
Mate Andreea, IX E
Fustos Miriam, X C
Vranău Ana, X C

Coordonatori revistă:

Mureșan Emilia, director
Chindriș Camelia, director adjunct
Pușcaș Iuliana, bibliotecar
Marchiș Ramona, profesor limba și literatura română
Obreja Elena, profesor limba și literatura română

Tehnoredactare și aranjare în pagină

Pușcaș Iuliana, bibliotecar

Coperta

Pușcaș Iuliana, bibliotecar

Desene

Popescu Maria, X C
Zaharie Andreea, IX C

Tipar

Lumina Dej

Generația Z ... generația mereu cu ochii în telefon...

Acești tineri rebeli pe care îi blamăm cu toții pentru că, considerăm noi, nu-i preocupă nimic din lumea care-i înconjoară.

Poate doar niște tineri care nu și-au găsit încă drumul lor în viață, dar care sunt, de fapt, foarte atenți la tot ceea ce se întâmplă în jurul lor. O generație ca oricare alta, așa cum am fost și noi sau înaintașii noștri. Doar că acum au acces mai rapid la informație prin intermediul tehnologiei. Ceea ce e un lucru cât se poate de bun și care poate fi folosit într-un mod extrem de inteligent de către elevii și copiii noștri, viitorii adulți ai societății.

O generație de tineri curioși, implicați, dornici de a înțelege și a schimba lumea.

Vedem peste tot în jurul nostru astfel de tineri care nu se tem să-și exprime opinia, să se „dueleze” prin vorbe cu adulți sau chiar cu companii din diverse domenii (ecologie, farmaceutică, educație etc.), tineri cu performanțe deosebite în domenii variate de la cercetare, medicină, inteligență artificială, astronautică, dar și creativi, cu gusturi estetice sau literare deosebite. În același timp, o generație cu foarte multe frici, dezamăgiri, anxietăți, chiar cu depresii și tulburări de comportament, amplificate și de evenimentele neprevăzute cărora a trebuit să ne adaptăm cu toții, dar o generație care poate oferi foarte mult, doar trebuie îndrumată și tratată cu atenție și dragoste.

Iar acest lucru îl putem face dacă ne aplecăm puțin asupra lor, le acordăm câteva minute din timpul nostru, deși știi că e foarte greu cu toată presiunea pusă pe sistemul educațional, să ne mai rupem și să le acordăm și lor atenție. Dar îndată ce reușim acest lucru descoperim o generație de tineri foarte talentați, inteligenți și sensibili, care nu au nevoie decât de îndrumare pentru a face fapte mari.

Reușind să discutăm cu ei ne dăm seama, că deși par scufundați mereu în telefoanele lor inteligente și preocupați doar de aspectul fizic și popularitate, sunt mult mai conectați la realitate și mult mai dornici de a se implica și de a schimba în bine mersul lucrurilor, decât, poate, mulți dintre adulți. În paginile ce urmează veți vedea o mostră din interesele, întrebările, problemele și frământările lor.

Rasismul înrădăcinat

Intoleranță normalizată

În societatea cotidiană, discriminarea, clădită pe baza vastelor teze referitoare la diverse elemente excluse din tiparul specific societății, este prezentă în întreaga sferă de activitate a tuturor domeniilor.

Pornind de la persoanele cu anumite dizabilități de natură fizică sau psihologică, evident discriminate de un sistem politico-social intolerant (în cadrul ariei educaționale, a pieței muncii, ș.a.) și până la minoritățile (etnice, religioase) existente în componența



fiecărui stat, remarcăm o listă masivă de moduri aberante de excludere a indivizilor neconformați modelului stabilit de autoritatea fiecărei țări și promovate de colectivitățile privilegiate de acesta.

Această excluziune a evoluat într-o practică firească, o normă, aplicată de populația conformistă, dar mai ales de marile corporații, instituții și puteri de guvernare, în fața cărora oamenii au „dreptul” de a se supune și a asculta. Dar nu încalcă cu indiferență, însă, aceste acțiuni, drepturile omului? Poate că da, poate că nu, acest lucru nu e relevant atâta timp cât statul beneficiază de o dezvoltare economică și îmbunătățire la nivel de imagine reprezentative, nu?

Specificul acestui articol

Problematika în legătură cu care doresc cu ardoare să mă adresez este, însă, discriminarea rasială, cunoscută sub denumirea de **rasism** sau **rasialism**.

Rasismul. Un termen auzit de fiecare dintre noi de cel puțin câteva ori, cu o mai mare remitere în desfășurarea curentă a secolului XXI. Dar ce reprezintă, cu adevărat, acest cuvânt reprodus acum atât de frecvent de glasurile colectivității tinere?

Rasismul dezvelit, crud, neprelucrat

Prin definiție, „Rasismul este un fenomen multidimensional care are drept consecință excluderea și restricționarea accesului la diferite sfere ale vieții publice a unei persoane sau a unui grup de oameni, din motive bazate pe culoare sau origine națională sau etnică”, sau, la fel de bine spus, această practică înglobează un grup de atitudini, practici și acțiuni care își au sursa în convingerea că diferențele sociale și culturale se explică prin diferențe biologice și ereditare dintre rasele umane.

O scurtă istorie a acestui fenomen

Apariția acestei tehnici de segregare rasială se datorează credințelor și ideologiilor, produse de către francezii Jules Soury, Joseph Arthur de Gobineau și Charles Maurras, în secolele XIX și XX, și de criminalul de război nazist Alfred Rosenberg, mândrii reprezentanți ai bărbatului-alb-adult, discriminat în orice fel, în cel mai mic procent. Totuși, aceste teorii conform cărora rasele omenești pot fi clasificate de la inferior la superior pe baza caracteristicilor biologice „fundamental diferite” cu

care par a fi înzestrate, sunt acceptate în mod subtil până în ziua de azi, perioadă în care societatea este considerată ca fiind în culmea acceptării diversității și iluminării. Modul în care persoanele albe au control asupra alegerilor conform cărora cele de culoare își desfășoară viața este de-a dreptul ironic, aberant, și totul datorită unor opinii deșarte și fapte monstruoase care au oferit omului alb o fărâmbă de superioritate plăsmuită, de care aceasta s-a agățat cu egoism, cu dorința de a conduce, de a controla și de a se afla în vârful piramidei sociale.

Deși diferențierile de natură etnică și religioasă au existat din cele mai vechi timpuri, nu e de mirare că rasismul a suferit o masivă evoluție în intensitate și toleranță în urma unor adevărate monstruozități realizate de omenire, precum practica îndelungată a sclaviei, activitățile de colonizare și construire a imperiilor europenilor occidentali, în secolul al XVIII-lea în Statele Unite ale Americii.

Aceste procese vor duce la apariția unui nou concept distructiv, a cărui activitate nu se va dizolva complet niciodată datorită avantajelor pe care le oferă populației albe: **supremația albă.**

Suprematismul alb

Reprezintă credința rasistă că oamenii albi sunt superiori celor din alte rase și, prin urmare, ar trebui să le domine pe acestea. Ca și majoritatea mișcărilor similare, cum ar fi neonazismul, supremațiștii albi se opun de regulă membrilor altor rase, precum și evreilor.

Evident, se bazează adesea pe argumente pseudoștiințifice, favorabile doar conceptului susținut, înfățișându-l în spatele unei fațade nevinovate și frumos ornamentate.

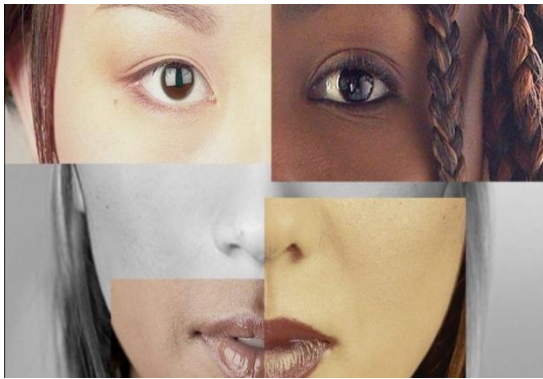
José Martín afirmă că rasele nu există din punct de vedere biogenetic, dar rasismul ca ideologie, da. Deosebiriile dintre rasele umane afectează numai puține caractere (gene) cum sunt: culoarea pielii, culoarea și tipul părului, forma unor anumite componente ale feței, etc. Nuanța pielii variază, însă, nu numai între rase, ci și în interiorul rasei. Acestea cuprind populații diferite din punct de vedere lingvistic, cultural, economic, geografic, etc, astfel, nu există niciun temei științific pentru a atribui anumite particularități de natură intelectuală sau referitoare la capacitatea de evoluție a unei anumite populații și a unor cauze de ordin genetic. Genetica demonstrează, în acest fel, că rasismul nu are nicio bază științifică și că toate populațiile și rasele umane au potențiale identice de dezvoltare intelectuală.

Efectul rasismului asupra persoanelor de culoare

Directorul FRA, Michael O'Flaherty afirmă clar: „În secolul al 21-lea nu mai există nicio scuză pentru discriminarea rasială. Și totuși, persoanele de culoare din UE sunt încă victime ale discriminării și hărțuirii la niveluri inacceptabil de mari și de răspândite, fără alt motiv decât culoarea pielii”.



Un mare procent din populația lumii, neafectată de această atitudine, concepe rasismul ca o problemă regională, derulată exclusiv pe teritoriul Africii și eventual, al Americii, datorită diversității etnice a acesteia. Această judecată nu este în întregime falsă, însă sămburele de adevăr deținut nu este suficient pentru conștientizarea completă a gravității problemei discutate, care să rezulte în rezolvarea acesteia. Atitudinea „Sunt conștient că rasismul este o problemă, însă cum nu mă simt afectat de acesta, nu cred că e atât de gravă, așa că nu voi face nimic pentru a o remedia” este foarte nocivă și instigă la indiferență.



Discriminarea rasială este încă prezentă în interiorul mării majorități statale, comunale, internaționale și în cadrul tuturor domeniilor sociale (de activitate, educație, ș.a.). Nu este o problemă restrânsă, ci una de tip global.

Rezultatele numeroaselor sondaje privind opinia publică în legătură cu discriminarea pe fond rasial evidențiază problema dezvoltată anterior și ar trebui să dea de gândit indivizilor care încă preferă să rămână indiferenți.

- Raportul **Persoanele de culoare în UE** dezvăluie dovezi clare privind hărțuirea din motive rasiale: 30 % dintre repondenți au fost hărțuiți din motive rasiale în ultimii cinci ani, iar 5 % au fost chiar atacați fizic.
- Probleme întâlnite la locul de muncă, respectiv în căutarea unui job, mai ales de tineri: până la 76 % erau lipsiți de vreo profesie, nu urmau niciun program de învățământ și nici de formare profesională, față de 8 % din populația generală-albă.
- Doar 15 % dețin o proprietate, spre deosebire de 70 % din populația generală din UE.
- Într-un sondaj Ipsos din februarie 2021 aproximativ 65% dintre adulții respondenți cred că, în țara în care locuiesc, rasa, proveniența etnică și națională îi influențează oportunitățile și șansele de a se angaja.

În plus, sentimentul de nesiguranță pretins ca resimțit de anumite persoane albe în prezența celor negre este extrem de insolent (dezgustul, superioritatea, frica, etc). Modul grafic caricatural în care oamenii de culoare sunt reprezentați în media, pe internet și utilizarea anumitor insulte, clar precizate ca fiind foarte jignitoare, susțin continuitatea atitudinii rasiste a poporului alb.

Ce altceva mai e de spus?

Inițiativa luată și schimbarea de atitudine din rândul oamenilor

Decenii întregi, contaminate de discuții fără vreun rezultat și pătate de promisiuni deșarte au adus problematica la nivelul la care se află azi. Omenirea, devenind treptat din ce în ce mai indiferentă, a ajuns să ignore complet discriminarea rasială, trăind într-o utopie construită prin pretinderea dispariției rasismului.

Această imagine, a unei lumi ideale, a fost sfărâmată de cruzimea aparatului poliției, ieșită din limita nedreptății acceptate social, asupra unor persoane de culoare

nevinovate, cele mai reprezentative nume fiind: George Floyd și Brennona Taylor. Moartea din cauze rasiale a și mai multor persoane a fost necesară pentru renașterea curentului, mișcării activiste în scopul apărării populației de culoare de pretutindeni, sub denumirea de “Black Lives Matter” (BLM). Această mișcare, adoptată rapid de publicul tânăr, încă depune eforturi însemnate pentru a schimba ceva.

De ce a fost nevoie de un timp atât de îndelungat pentru începerea remedierii unei probleme atât de răspândite și eronate din punct de vedere moral? De ce, în ciuda atâtor dovezi că ceea ce se întâmplă e greșit, oamenii au continuat să evite încercarea de reparare și să se ascundă în spatele unei atitudini indifferente, necunoscătoare? Indiferența a fost delicat împletită cu comoditatea de a „lăsa lucrurile în bătaia vântului”, iar în acest fel, problema a fost lăsată să se extindă. De asemenea, multe surse considerate de încredere au contribuit la răspândirea de informații false care justifică rasismul. Motivele sunt nesfârșite și pot fi ușor găsite, însă lipsa umanității și moralității de care omenirea a dat dovadă (și încă o mai face) este atroce.

De ce rasismului i-a fost acordată o asemenea atenție și importanță (negativă) chiar acum, după atâta timp?

Rasismul nu a reprezentat niciodată singurul tip de discriminare umană de care omenirea trebuie să se elibereze. Această practică este îmbinată, de către societatea înaltă și a oamenilor dispuși să o urmeze, cu alte tipologii de excludere diversificate, precum: xenofobie, antisemitism, homofobie, ableism etc. Din fericire, evoluția intelectuală și dezvoltarea valorilor morale ale omului au avut ca rezultat o respingere, aproape generală, a acestor tipuri de comportamente derezonabile. Având la bază ideologiile umaniste ale iluminismului, generațiile descendente au beneficiat de schimbări etice, rezultând după mai multe trepte umane, tinerii și (o parte din) adulții generației actuale, dispuși să soluționeze problematica continuă a rasismului cu propriile mâini.



Actualii adolescenți și, mai ales, tineri adulți ce beneficiază de surse de informare și căi de comunicare interminabile, împreună cu alte capete mature și raționale curajoase încearcă eliminarea rasismului din rădăcină și crearea unei societăți mai bune pentru ei înșiși, dar și pentru viitorii indivizi ce îi vor urma. Nu dezbat doar problema discriminării rasiale, dar a tuturor infamiilor de care se pot ocupa. Nu doresc să las impresia idealizării acestei generații, din care fac parte și eu, aceasta e la rândul ei încărcată de defecte, dar ceea ce vreau să fac este să privesc impulsivitatea și perseverența acesteia ca un aspect pozitiv în contestarea temei despre care vorbesc. Doar neezitarea tinerilor de a discuta despre aceste subiecte văzute ca inconfortabile va duce la obținerea unei concluzii pozitive.

Eu, în postura unei persoane albe și privilegiate din punct de vedere rasial, mă simt nevoită să contest eventualul comportament rasist (și nu numai), de-a dreptul dezgustător, a celor ce mă înconjoară; să protestez împotriva acțiunilor imorale și să mă

implic cu toată ființa în încercarea reparării moravurilor cedate de ascendenții mei, iar asta îți recomand și ție, oricine ai fi.

Care e soluția eficientă acestei probleme? Ce trebuie promovat?

Conceptul de egalitate este familiar tuturor și promovat în întreaga lume. Deținerea acelui set de drepturi și îndatoriri reprezintă o practică corectă cu rezultate afirmative și promițătoare în cazurile în care este folosit, dar este acesta soluția discriminării pe bază de rasă? Răspunsul acestei întrebări profunde este, însă, nu. Deși majoritatea campaniilor și activităților de caritate sunt bazate pe ideea de egalitate, aceasta nu este exact lucrul promovat de ele. Dăruirea acelorași drepturi, beneficii și șanse în anumite domenii va determina, până la urmă, o altă stare de inegalitate, din cauza simplului fapt că unele persoane, cele de culoare, în acest caz, au nevoie de mai mult, neaflându-se la același nivel actual (de trai, muncă, economic, etc) cu populația albă.

Acestea fiind spuse, soluția necesară eliminării supremației albe și inegalității dintre aceste două grupări, ce constituie, de fapt, o singură categorie, a oamenilor, este



echitatea. Prin definiție, echitatea este „principiul etic și juridic care stă la baza reglementării tuturor relațiilor sociale în spiritul dreptății, egalității și justiției, al colaborării și respectului reciproc”, sau mai pe scurt, calitatea de a fi egal pentru a stabili egalitate în fiecare situație posibilă. Echitatea

socială constituie, de fapt, modalitatea eficientă de creștere a statutelor persoanelor de culoare, pentru ca acestea să beneficieze de aceleași privilegii. Furnizarea acestora cu o cantitate mai mare de favoruri economice, sociale, educaționale ș.a. până la stabilizarea și echilibrarea celor două categorii rasiale nu ar afecta în niciun mod negativ statul, ba chiar, i-ar procura o serie vastă de beneficii. Acceptarea personalului în piața muncii, neglijând cantitatea de melanină din pielea sa, ar aduce progrese și eforturi însemnate domeniului, ducând la o prosperă dezvoltare economică. Educarea identică a copiilor și tinerilor ar declanșa evoluția culturală și intelectuală a statului, acesta bucurându-se de mult mai multe capete luminate, personalități recunoscute și o mulțime mai mare de intelectuali, capabili să ia decizii în conducerea țării și în multe alte domenii. În acest sens, putem considera egalitatea ca o urmare pozitivă a echității.

Nu ar fi, însă, mai ușor, ca în loc să încercăm să ne conformăm și trăim conform acestor principii corupte și provocatoare de dezacorduri, să distrugem din temelii miturile și criteriile rasiste? Să le smulgem din rădăcini și să le privim cum se risipesc, lăsând în urmă personalitățile lipsite empatie care le-au încurajat atâta timp. Lucrul de care omenirea, de care societate are nevoie cel mai mult este eliberarea, înlăturarea oprimării naționale, politice, sociale, la care populația de culoare este încă supusă. Doar obținerea privilegiului de libertate, teoretic oferit de Declarația universală a drepturilor

omului, poate asigura „salvarea” sistemului depravat și accesarea rezultatului dorit. Cum putem contribui la realizarea acestei eliberări necesare? Prin empatie, acceptare, răbdare, compromisuri. Nu e un proces ușor de realizat și nici cu rezultate imediate, ci unul anevoios, în cadrul căruia ne vom confrunta cu diverse obstacole, însă, dacă acest efort înseamnă dispariția definitivă a stigmei și discriminării rasiale, toate eforturile depuse sunt, din punctul meu de vedere, răsplătite pe deplin. Consider că, eliminarea excluziunii persoanelor de culoare, va fi realizată și concluzionată cu mai multă ușurință în prezența cunoașterii. Instruirea copiilor de mici cu o serie de valori corecte din punct de vedere moral și etic, promovând acceptarea și diversitatea, va rezolva problema din rădăcină. Expoși la informație și familiarizați cu empatia, micile personalități vor constata de unele singure că lucrurile ce se întâmplă sunt greșite și vor fi deschiși în încercarea de a le rezolva.



Poate sunt idealistă, visătoare și intensific chiar și neintenționat partea plină a paharului, sau cel puțin asta îmi spun oamenii, dar personal, am mari așteptări privind viitorul ce va fi dominat și condus de generația în care mă situez. Am încredere că indivizii aceștia vor lua decizii și hotărâri mai bune, iar lucrurile se vor îmbunătăți. Suntem cu toții oameni, proveniți din aceeași sursă necunoscută cu multe ipoteze. La finalul zilei, cu toții simțim asemănătoare emoții și gânduri, avem idealuri și dezamăgiri, visuri și dorințe ce merită să fie îndeplinite și sperăm la o lume mai bună.

Surse de informare:

https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/pr-2018-being-black_ro.pdf

<https://ro.greatplainsparanormal.com/6421789-do-races-exist-in-a-biological-sense-alternative-view>

<https://www.britishcouncil.ro/sites/default/files/ghid-respecting-diversity.pdf>

<https://www.cncd.ro/publicatii/sondaj-de-opinie-la-nivel-national-privind-nivelul-discriminarii-in-romania-si-preceptiile-actuale-asupra-infractiunilor-motivate-de-ura-2018/>

<https://www.ipsos.com/ro-ro/news-and-polls/overview>

<https://www.cipd.co.uk/news-views/viewpoint/race-inclusion-workplace>

https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/594336/race-in-workplace-mcgregor-smith-review.pdf

<https://ro.warbletoncouncil.org/racismo-cientifico-1567>

https://ro.wikipedia.org/wiki/Suprema%C8%9Bie_alb%C4%83

https://adevarul.ro/international/in-lume/cum-s-a-nascut-ideea-suprematie-albilor-lunga-istorie-inventii-periculoase-1_608556435163ec42715a0f66/index.html

<http://www.e-scoala.ro/biologie/rase.html>

Trifan Ștefana
Clasa a X-a D

The Russo-Ukrainian War



Everyone awaits good news from Moscow.

The diplomatic tensions are invariably arising at the Russo-Ukrainian border, so some of us are already thinking about how to protect ourselves from the potential threat of nuclear war. Wait! Do not dig your bunker yet! There's more!

In 2014, Ukraine wanted to sign an economic pact with the European Union called the Association Agreement in which both parties undertook to develop a stable long-term relationship, which would guarantee to reduce import-export taxes and which would lead to a stable relationship between EU and Ukraine. However, Russia instantly saw this as a gradual infiltration of the west to its borders. Moscow was actively trying to attract them into its sphere of influence, action which could be ruined by EU. Without any possible ties to the agreement,

Russia, in a "protection" operation which was TOTALLY innocent, mobilized a small division: 12,500 soldiers, 92 armored vehicles, 24 artillery installations, 22 aircraft, 37 helicopters, 27 ships to protect the athletes from Winter Olympics from any eventual threats like... umm. Nationalists? Their loyalty can, however, be put under the question mark because a few days after the winter Olympics they went to a sweet holiday in Crimea without any marks to show their nationality. I'm sure that President Vladimir Putin was so furious when he found out about this!

These sweet men, however, didn't want to defy the civil right to self-determination so they forced ummm... invited the local population to freely exercise their civil rights and vote if they want to be part of Ukraine or, the Russian Federation. Almost everyone (95%) wanted to join them. The annexation.... umm... peaceful integration was complete. The only minor problem was that this pushed Ukraine further closer to EU.



This was, however, the first 'liberation' of the innocent people. In Donbas, shortly

after the Crimean annexation, the Russian people revolted and decided that they wanted no more to live under the Ukrainian government. Just like the Transnistrians from Moldavia, they felt a bit oppressed. The next logical thing to do was, of course, to revolt! With no foreign support, they managed to occupy all of the Donbas, so the

Ukrainian government had to launch an all-out counter-attack and push the Ukrainians out of the Donbas. The INNOCENT poor Russians suffering under the maleficent government of Ukraine couldn't fail, however. Their brothers, their saviors, the mighty Russians came to help!

And 3000-4000 Russian volunteers and 9000-12000 regular Russian soldiers came to the Donbas.

However, now the Russian Federation retreated all their troops and mobilized them at the Ukrainian border.

Now here is the good news! A Russian invasion of Ukraine is based on two things:

1. The USA will do nothing
2. China will support them.

Well, let's take them one by one. It is unlikely that USA will stay away from all



the stuff going on at the eastern border of NATO. Russia pushing eastwards is the last thing the USA wants because of the rivalry between the two superpowers.

China will also be, in the best case scenario, silent. The Chinese vision of the future is not one with

Chinese troops marching victoriously in the White House in a post-nuclear

apocalypse. No, China is planning to rule the world from the shadows, much more efficient. Chinese economic interest forces them keep good relations with the west.

(n.r. textul a fost scris înainte de izbucnirea războiului)

Miclea Luca
Clasa a IX-a D

Samurarii

Samurai (derivat din verbul japonez *saburau*) = a servi

Samurai este un termen care a fost folosit în Japonia pentru a desemna indivizi aparținând nobilimii militare.

La începutul perioadei feudale (sec. XII) războinicii provenind din rândurile țăranilor erau puțini. Șefii lor, samurarii, erau stăpânii satelor respective și vasalii direcți ai shogunului. Două secole mai târziu, samurarii erau exclusiv șefi militari, fie ai guvernului shogunal, fie ai curții imperiale. Sub comanda lor se aflau luptătorii călări și pedestrașii, desculți, aceștia devenind corp important de infanterie numai după introducerea arcebuzei și a armelor de foc de către portughezi, în 1543.

Ca vasali, samurarii datorau suzeranului lor fidelitate necondiționată și asistență militară imediată; după care, firește, erau numaidecât larg recompensați. Codul

războinicului (în practică, nu totdeauna respectat) mai exalta și ideea de onoare, de respect față de cuvântul dat, de sacrificiu pentru suzeran, și de dispreț total față de moarte. Mulți samurai își sfârșeau viața în mănăstiri, deși codul lor ignora idealul religios. Esența codului războinicilor rămânea sensul datoriei.

Codul de onoare – **Bushido**, specific Japoniei medievale și moderne, s-a născut din îmbinarea moralității confucianiste și valorile militare ale societății nipone. Astfel, într-o societate care, în perioada medievală, a fost cuprinsă de lungi perioade de război, s-a căutat o manieră prin care violența să fie moderată, echilibrată de un comportament profund moral, pentru ca războinicul să nu-și piardă umanitatea.



Până la invazia (respinsă de japonezi) a mongolilor, din 1274, războiul era conceput de japonezi ca o ocazie pentru a-și dovedi bravura personală. Apoi idealul războinicului a degenerat lamentabil. Au început să se folosească spioni, săgeți otrăvite și tortura prizonierilor, războiul transformându-se într-o oribilă vânătoare de capete.

În război, samuraiul - călărind un cal încărcat cu harnașamente grele și cât mai somptuoase purta o armură făcută din plăci de fier articulate, coifuri de fier bogat decorate, încălțăminte din piele de urs, un arc mare și tolba cu săgeți, iar la brâu un pumnal și una sau două săbii (*Katana* și *Wakizashi*, pereche numită *daishō*).

Luptătorii simpli (*bushi*) erau echipați mai ușor, desculți sau cu sandale ușoare de papură, purtau pantaloni scurți și jambiere groase de cânepă și piele, o halebarda lungă și o sabie (unii mai aveau lemn, mare și foarte greu.

Săbiile din vremea străveche se numeau *tsurugi*. Erau niște arme cu tăișul dublu, extrem de grele și cu o lungime de 90 cm. Nu puteau fi folosite decât cu ambele mâini. În Evul Mediu, își fac apariția săbiile numite katana, mai ușoare, puțin curbate la extremitatea lor distală, prevăzute cu un singur tăiș. Sabia Katana era arma de luptă prin excelență. Ea se purta fixată de centură în partea stângă. Nu puteau lipsi din echipamentul unui samurai un steag și un evantai de care samuraiul se servea pentru ca gesturile lui să apară cât mai marțiale când dădea ordine trupei.

Adeseori, în caz de înfrângere aveau loc sinucideri colective.

Încă un obicei practicat de samurai era ritualul numit *seppuku* (sau *hara-kiri*), care presupunea sinuciderea luptătorului (voluntar sau forțat), dacă nu reușea să urmeze codul bushido sau era capturat de un inamic.

Prizonierului de rang înalt i se permitea să compună un poem de adio care apoi era trimis ca amintire familiei lui, împreună cu capul sau cu cenușa prizonierului.



O ceremonie religioasă era oficiată în cinstea celor căzuți în luptă. Familia samuraiului căzut îi înscrisa numele pe o tăbliță, păstrată apoi pe altarul casei; iar în grădină, sub o piatră de mormânt, în locul corpului său rămas pierdut pe câmpul de luptă îngropau o șuviță de păr sau un obiect drag ce aparținuse eroului.

Bărbatul era singurul care avea privilegiul divorțului, sau mai precis spus, își putea repudia soția. O cauză frecventă de repudiere a soției era sterilitatea ei. Cu toate acestea, pentru un samurai nu era de bun gust să se căsătorească înainte de 30 de ani și nici să aibă mai mult de doi copii. În epoca samurailor, fecunditatea nu era la prea mare cinste, din teama de suprapopulație pe o arie de pământ insulară, limitată ca suprafață și ca resurse. Totuși, în cazul în care o femeie năștea numai fete, samuraiul avea grijă să fie adoptat în familie un băiat, pentru a se evita astfel dispariția numelui și a moștenirii.

Surse bibliografice:

Simu, Octavian, Civilizația japoneză tradițională, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1984, p. 130-149

Drimba, Ovidiu, Istoria culturii și civilizației, vol. 2, ed. Saeculum, București, 2003, p. 117-120

<https://ziare.com/cultura/istoria-culturii-si-civilizatiei/lucruri-fascinante-despre-samurai-legendarii-razboinici-japonezi-1250513>

<https://ziare.com/cultura/istoria-culturii-si-civilizatiei/lucruri-fascinante-despre-samurai-legendarii-razboinici-japonezi-1250513>

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Samurai>

Szilagyi Arianna

Clasa a IX-a D

Totul e posibil pentru noi?! De ce nu?

Cât timp locuim pe Pământ putem să facem tot ceea ce ne propunem, suntem oameni liberi, însă este bine să păstrăm o limită și să știm ceea ce este bun pentru noi și ce ne influențează negativ viața.

Odată ce înaintăm în vârstă și ne dezvoltăm intelectual putem face lucruri mărețe. Într-adevăr un copil de cinci ani nu poate manevra un avion, așa că trebuie să facem toate la timpul lor și momentele respective vor deveni posibile. Și nu ar trebui să lăsăm pe nimeni să ne definească limitele, singura noastră limită este sufletul nostru.

Trăim într-o lume plină de orgolii, de critici, de nemulțumiri, unde doar alții îți pot suna ce să faci sau de ce ești capabil.

*Lasă-i să te judece, lasă-i să te înțeleagă greșit, lasă-i să bârfească despre tine!
Opiniile lor nu sunt problema ta!*

Rămâi amabil, dedicat iubirii și liber în autenticitatea ta. Poți să le demonstrezi că ești mult mai mult decât îți pot imagina. Dar dacă te vei axa doar pe lucruri simple și pe ceea ce vor alții să faci, nu vei mai putea vedea ce îți pregătește viitorul și nu îți vei

cunoaște propriile forțe. Tu decizi ceea ce este cel mai important pentru tine. Cu cât asculți mai puțin gura lumii, cu atât ești mai sigur pe tine și reușești să ajungi la toate obiectivele pe care ți le-ai propus.

Dumnezeu ne-a înzestrat cu haruri mărețe: ne-a dăruit o minte, ne-a dăruit o conștiință, ne-a dăruit sănătate fără de care nu putem face nimic, ne-a dăruit totul astfel încât putem schimba cuvântul *IMPOSIBIL* în **POSIBIL**!



În viața pe care o trăim se vor ivi fel de fel de probleme care trebuie înfruntate. Fiind copil, mă jucam toată ziua, trăiam în lumea mea și nu înțelegeam de ce lumea din jur este atât de agitată, de ce sunt atâtea neînțelegeri și mânie între oameni. Crescând am ajuns la școală și am văzut că deja este greu să împaci pe toată lumea și să ajungi la un numitor comun. De aceea trebuie să fii înarmat cu

multă răbdare și calm.

Au ajuns oameni pe Lună, au ajuns oameni prin diferite părți din spațiu, s-au inventat mașini, rachete, s-au construit zgârie-nori și multe alte lucruri care ne-au adus beneficii și care într-un final au ajuns posibile de realizat.

Cel mai important ingredient, cel mai important secret al acestor realizări este **VOINȚA** și **DORINȚA** de a face tot ceea ce îți propui. Trebuie să îți testezi mintea, capacitatea de a realiza cât mai multe, pentru că **POTI**, pentru că **VREI**, pentru că vei **REUȘI**.

Vranău Ana
Clasa a X-a C

Cum să îți găsești drumul în viață?

Oamenii în căutarea sensului propriu în această viață sunt, mai ales la început, precum păsările purtate de vânt. Au aripile lor pictate cu roșu, galben, roz și albastru, dar prea puține sunt cele care își întorc capul pentru a putea vedea aceste culori, iar altele le văd și nu le acordă atenție crezând că sunt ne semnificative.

Ca de obicei există și excepții, dar aici ne referim deja la păsările care îndrăznesc să zboare spre țările calde, și deși, poate se mai abat de la drum, mereu se întorc la el. Au aflat cum să ajungă acolo unde își doresc, însă călătoria lor abia începe.

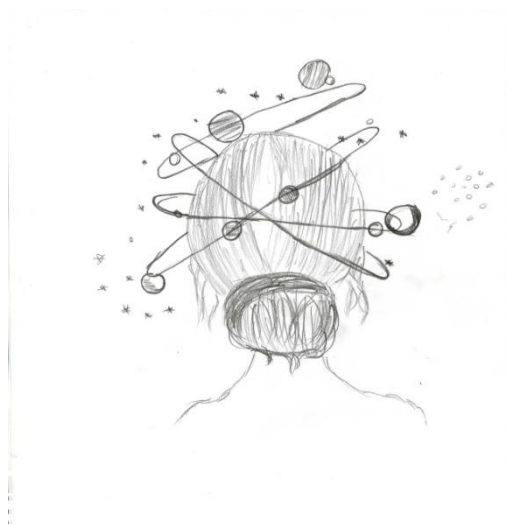


Știi care e partea frumoasă? Că fiecare dintre ele, mai devreme sau mai târziu, va găsi drumul spre țările acelea pline de căldură. De fapt, i se va arăta calea. Dumnezeu îți ghidează fiecare pas.

Aș vrea să te întreb următoarele lucruri. Zboară toate păsările la fel? Au toate fix aceeași formă a aripilor? Cântă toate deodată și în același mod? Evident că nu. Ce vreau să îți spun prin asta? SUNTEM DIFERIȚI. Dar TOȚI avem rolul nostru pe acest pământ. Tu ai venit cu un scop aici. Să nu uiți asta niciodată!

Cum pot descoperi motivul pentru care mă aflu în lumea aceasta? O să fiu sinceră cu tine. Nu există o formulă pe care să o aplici și al cărei rezultat să îți spună exact ce trebuie și cum trebuie să faci. Viața este bazată pe literatură pentru că oamenii au nevoie de povești ca să aibă speranță și să meargă înainte, dar chiar și literatura este imprevizibilă.

Există o cale distinctă pentru fiecare.



Desen realizat de Popescu Maria, X C

Unii dintre noi știu din copilărie ori adolescență unde se află țara lor caldă, iar alții, cum e perfect normal de altfel, își dau seama puțin mai târziu. Se întâmplă în multe cazuri să fim constrânși de circumstanțe și să o luăm într-o direcție pe care ne gândim că trebuie să o acceptăm. Nu, nu e adevărat! Dacă nu te mai regăsești, de pildă la acel job sau în acel loc, ia-ți zborul! Doar ești o pasăre cu aripi colorate pe care nu trebuie să le irosești. Dacă, dintr-o dată, ți-ai găsit pasiunea, atunci știi ce trebuie să faci? Să o urmezi deoarece știe ea drumul!

Viitorul are mai multe variante. Tu cauți răspunsuri, dar oare pui întrebările bine? Ești sincer în totalitate cu tine însuși? Mi-ar plăcea

să te pot ajuta în căutarea asta, de aceea îți voi lăsa aceste întrebări:

1. Care sunt hobby-urile tale ?
2. Cum ar fi dacă aș fi... (alege o meserie/o carieră într-un domeniu)?

Imaginează-te ca fiind de exemplu asistent, director într-o firmă, profesor, expert în design interior, designer de logo-uri, vorbitor în public, scriitor, actor, deținătorul unei companii)

3. Care e viața pe care aș duce-o dacă aș fi ... de exemplu, polițist?
4. Care este ideea care îți tot vine în minte? Poate vrei să fii creator de jocuri sau să creezi un robot ori să aduci noi descoperiri într-un domeniu?

5. Este vreun domeniu de care ești fascinat? Care sunt subiectele pe care îți place să le studiezi în timpul liber?

6. Cum poți face bani din pasiunea ta? Cum poți să o dezvolti astfel încât să fii de folos cuiva? Cum ar fi să fii expert în domeniul acela?

7. Care e stilul de viață pe care vrei să-l duci? Cum ajungi să îl poți avea? Ce trebuie să faci și mai ales cum te poți folosi de pasiunea ta pentru a ajunge acolo?

8. Dacă ai putea fi cel mai bun la un lucru care ar fi acela?

9. Care e cea mai mare dorință a ta?

10. Când te gândești la cariera ta care este lucrul de care îți e frică?

Întrebările de mai sus te-ar putea ghida puțin, dar ideea principală este de a petrece timp cu tine însuși și de a te gândi la astfel de lucruri.

De câte ori ai fost întrebat „Ce vrei să faci după ce termini liceul?” Atunci parcă mintea ți se golește și ai vrea să devii invizibil. Corpul tău ia o postură nesigură și începi să te bâlbâi. Adevărul e că de multe ori lucrurile nu ies așa cum le plănuim, dar asta ar fi doar o scuză ca să te lași purtat de vânt.

Planurile de viitor sunt influențate de multe lucruri, spre exemplu de locurile de muncă la care te angajezi ca adolescent pentru a avea banii tăi. Ideile noastre sunt schimbătoare, cel mai adesea, și este în regulă. Noi suntem la vârsta la care ne formăm identitatea și tocmai de aceea încercăm diferite tipuri de haine, vrem să ne vopsim părul, ne facem piercinguri.

Poate te simți presat de timp, nu știi încotro să o iei sau dacă decizia aceea este „bună”. În astfel de momente îți dorești doar să vină cineva și să îți spună că într-adevăr asta trebuie să faci. Vrei pe cineva care să te susțină, să-ți spună că va fi bine.

După părerea mea, întotdeauna omul ar trebui să își pună nădejdea în Dumnezeu deoarece pentru El sunt cu puțință cele care pentru oameni sunt imposibile. Rugăciunile sunt ascultate chiar și atunci când avem impresia că nu-i așa.

Aș vrea să concluzionez aducându-ți aminte că ești o pasăre cu aripi colorate care are propriile aptitudini și calități. Depinde strict de tine cum te folosești de aceste capacități.

Dumnezeu îți dă aripi, dar tu trebuie să înveți cum să zbori. Tu ești scriitorul propriei povești, așa că nu te mai teme și urmează-ți visurile!

Rodilă Alexandra

Clasa a IX-a B

Capcana „Self care”

În prezent, domeniul sănătății mentale este unul de interes atât pentru copii și adolescenți, care se află în perioade dificile ale vieții și caută ghidare, cât și pentru adulți, ei fiind interesați de creșterea copiilor lor și, uneori, de decodarea propriilor obiceiuri și personalități.



Informații referitoare la diverse boli mintale se pot găsi cu ușurință și ajută tinerii să înțeleagă că trec prin ceva normal și că simptomele se pot manifesta diferit, în funcție de caracterul fiecăruia și de contextul în care se află. Numeroase articole și cărți de dezvoltare personală sunt citite anual, de către cei interesați de

posibilitatea unei vieți mai bune prin empatie și o gândire sănătoasă.

Aceste concepte sunt relativ moderne și au câștigat notorietate în ultimii ani cu ajutorul rețelelor de socializare, nevoia unei îmbinări armonioase între stabilitatea psihică și un stil de viață activ și sănătos, fiind o trăsătură dominantă a acestei generații.

Conceptele de „*self care*” și „*mental health*” au fost îmbrățișate de adolescenți pentru că ele reprezintă modalități de înțelegere și rezolvare a unor trăiri și comportamente, care sunt explicate acum prin intermediul a numeroase studii și experimente, ce le oferă o sursă de validare externă. Intrând în contact încă din primii ani ai existenței cu ideea de stimă de sine și punerea pe primul loc a propriei persoane, fără stereotipul narcisismului, copilul învață să evite pe parcurs oamenii și situațiile toxice și să se îndrepte spre mediile potrivite, lăsând în urmă orice are o conotație negativă și înțelegând că merită să caute ce e mai bun pentru el.

Adulții nu au avut acces la aceste mentalități, așa că este ușor de înțeles că după ce și-au trăit toată viața cu o gândire standard, focalizată pe planul material și în care sentimentele nu contează atâta timp cât au un acoperiș și mâncare caldă, vor privi cu reticență aceste „*revoluții intelectuale*”, preferând să creadă că sunt niște mofturi trecătoare ale copiilor și nu lucruri reale, dovedite de cercetători

Informarea tinerilor asupra bolilor mintale, precum: anxietatea, depresia, anorexia etc. a dus la scăderea cazurilor pentru că mersul la psiholog este văzut acum, în rândul adolescenților, că ceva normal și benefic, ei împărtășind experiențe și încurajându-se să aibă grijă de nivelul de stres la care se supun și de propria lor persoană, în general.

Deși, în principal, efectele sunt pozitive, capcana menționată în titlu face referire la fenomenul închipuirii, care se poate manifesta atât prin asumarea unei boli care în realitate nu ne afectează, cât și prin iluzia progresului rapid.



În primul rând, pe toate rețelele de socializare se găsesc numeroase articole referitoare la anumite probleme psihice, iar creșterea lor în popularitate a împins numeroși adolescenți să creadă că suferă de depresie atunci când poate au doar o stare de tristețe, ei încercând să romantizeze ideea de „*mental health*” pentru a se simți înțeleși și incluși într-o categorie. Cu siguranță, nu este cazul tuturor elevilor, unii având, într-adevăr, probleme acasă și nevoie de ajutor specializat, însă vizita la cabinetul unui psiholog poate arăta dacă boala și efectele ei chiar există sau dacă este doar un episod depresiv trecător. Aceste închipuiri se realizează la scară largă și, din păcate, ajung să discrediteze în ochii adulților acest domeniu pentru că se agravează chestiuni minore și se creează neîncredere în existența și eficiența tratării ei atunci când chiar apar probleme serioase. La nivelul țării, există un stereotip potrivit căruia la psiholog ar trebui să meargă doar oamenii nebuni și această idee s-a format din frică de a fi judecat de societate și din nediferențierea termenului de „*psiholog*” de cel de „*psihiatru*”, cel din urmă ocupându-se de bolile psihice mai grave, precum schizofrenia

și demența. La înlăturarea acestei idei eronate și învechite contribuie deja multe persoane care au ales să se debaraseze de mentalități preconcepute și dăunătoare.

În al doilea rând, popularitatea sănătății mintale a dus la apariția multor cărți de dezvoltare personală care vorbesc despre subiecte precum,: motivație și rutină, traume din copilărie, tipuri de personalitate, tulburări de alimentație sau lipsa stimei de sine. Ele sunt necesare, din punctul meu de vedere, pentru o evoluție matură a individului modern pentru că ne învață să facem față stresului într-un mod eficient și să înțelegem rădăcinile frustrărilor și neajunsurilor noastre. Problema este, însă, că ele sunt mai mult utile persoanelor care sunt la început de drum, având în vedere că prezintă bazele unor domenii, rămânând de datoria fiecăruia să implementeze ideile punctate în viață de zi cu zi. La finalul unei astfel de cărți ne simțim motivați pentru că am acumulat un număr mare de concepte noi și tindem să începem o nouă carte ca să ne simțim din nou productivi, intrând astfel într-un ciclu în care doar colectăm informație și nu o folosim. Ceea ce ar trebui făcut după finalizarea unei lecturi este să ne analizăm la finalul unei zile fiecare acțiune prin prisma celor învățate și să modificăm ulterior modul în care ne comportăm sau gândim. Bineînțeles, sună mult mai ușor decât pare, însă repetiția și analiza zilnică vor crea un obicei mai devreme sau mai târziu, astfel că, după două luni vom putea observa deja schimbări. Așadar, problemele ce țin de sănătatea mentală ar trebui să ocupe un loc important printre preocupările noastre zilnice, însă modul în care o abordăm și modul în care îi învățăm pe ceilalți să se raporteze la ea trebuie ales și gândit cu grijă, pentru a ajuta la producerea reală a unor schimbări.

Mircea Bianca
Clasa a X-a D

Mâncăm fără să ne hrănim

În menținerea sănătății omului, alimentația ocupă un rol foarte important. De calitatea hranei și de modul în care este ea consumată depind creșterea și dezvoltarea organismului uman. Este bine să avem grijă la ceea ce mâncăm pentru că de alimentația noastră depinde, de fapt, și sănătatea noastră. Alimentația ocupă un rol extrem de



însemnat mai ales în cazul copiilor și adolescenților, căci ea presupune asigurarea energiei necesare pentru desfășurarea tuturor activităților pe parcursul unei zile și acoperirea nevoilor nutriționale, ei consumând o mai mare energie decât majoritatea adulților.

Un factor care ne poate influența într-un mod negativ alimentația este calitatea

alimentelor.

Calitatea alimentelor are două fațete:

- una dintre acestea este extrem de atrăgătoare, dar adeseori mincinoasă și se referă la calitățile senzoriale: gust, miros, culoare, aromă, savoare, sațietate, suculență, prospețime etc.

- cealaltă față este cea adevărată și se referă la calitatea nutrițională, la valoarea biologică a alimentelor, care nu poate, însă, fi evaluată direct prin simțurile noastre

Astăzi, alimentele procesate, rafinate, conțin o contradicție puternică între cele două fațete: cea senzorială este extrem de atrăgătoare și gustoasă, iar cea nutrițională este aproape inexistentă. Această minciună este extrem de periculoasă, fiind un pericol pentru sănătatea noastră. Am ajuns, astfel, spre deosebire de strămoșii noștri, „să mâncăm fără să ne hrănim!”

Organismul nostru are nevoie de peste cincizeci de nutrienți esențiali pentru a se dezvolta, crește și rămâne sănătos fizic și mental. Acești nutrienți trebuie consumați din alimente cât mai puțin prelucrate și cât mai aproape de starea lor naturală și, foarte important, din fructele și legumele de sezon apropiate locului în care ne ducem existența. Legumele care sunt cultivate în sisteme industriale, în sere, sunt mai sărace în special în fitonutrienți și antioxidanți. De aceea, în perioada extra-sezon, legumele de seră vor fi totuși consumate, ba chiar în cantitate mai mare, pentru a compensa densitatea lor nutrițională mai scăzută.



Alimentele industriale rafinate nu numai că sunt dezechilibrate nutrițional, dar nu mai au nici nutrienții esențiali, fiind devitalizate. În schimb, sunt bogate în zaharuri rafinate (hiperglicemice, cancerigene), grăsimi artificiale (margarine), proteine cu valoare biologică redusă și denaturate. Unii producători adaugă tot felul de vitamine în alimente, însă acestea sunt artificiale și nu mai au activitatea biologică ridicată, caracteristică celor naturale. Alimentelor industrializate, pentru a putea fi obținute, li se adaugă aditivi alimentari, majoritatea de sinteză chimică. Acești aditivi alimentari (peste 300 la număr), cunoscuți ca E-uri, dau acea față atrăgătoare produselor alimentare, îndeplinind roluri de coloranți, conservanți, îndulcitori, antioxidanți, potențiatori de gust și aromă, agenți de îngroșare, emulgatori, etc. Pe lângă E-uri, astăzi se utilizează și peste 3000 de arome artificiale. Alimentele rezultate, deși foarte gustoase, sunt - în realitate - alimente nocive (junk-food), devitalizate.

Pericolul cel mai mare pentru sănătatea omenirii pornește de la un stil de viață nesănătos și, în primul rând, de la alimentația nepotrivită. Cu toate că, cel puțin în societatea industrializată, există o abundență de alimente valoroase - chiar o supraabundență - cu toate că regulile de bază ale nutriției sănătoase sunt mai cunoscute în prezent decât înainte, tulburările de nutriție legate de alimentație, mai ales obezitatea, hipertensiunea arterială și diabetul, sunt în continuă creștere.

Dezechilibrele alimentare cele mai frecvent întâlnite la copii și adolescenți sunt: obezitatea, anorexia, bulimia, subnutriția, malnutriția.

OBEZITATEA - reprezintă o creștere difuză a cantității de grăsime în țesutul adipos, care duce la o creștere anormală a greutatei corporale. Organismul este capabil să acumuleze energia sub formă de grăsime.

ANOREXIA - Este o tulburare psihologică destul de des întâlnită la adolescenți, în care mâncarea este refuzată cu scopul de a scădea rapid în greutate. Tinde să fie precedată de un nivel scăzut al respectului de sine și de o formă mai mult sau mai puțin gravă de subnutriție sau malnutriție. Anorexia este dificil de tratat și afectează în egală măsură fetele și băieții.



BULIMIA - Bulimia este un comportament alimentar caracterizat prin consumul unor cantități foarte mari de alimente, uneori foarte repede, pe ascuns, urmată de eliminarea mâncării prin provocarea vomei sau folosirea de laxative. Acest procedeu este foarte grav, cauzând probleme serioase sistemului digestiv, metabolismului (bulimicii nu slăbesc, din contră se îngrașă), dinților, care, de multe ori, ajung să fie scoși și înlocuiți.

SUBNUTRIȚIA - Subnutriția este o stare nutrițională caracterizată printr-o carență proteică, parțial calorică, pe fondul unei alimentații monotone bazate pe fierturi din legume (cartofi), turte de cereale, etc.

MALNUTRIȚIA - Malnutriția este starea nutritivă cea mai discutată, nu atât ca realitate, cât prin caracterizare. Malnutriția consta într-un regim alimentar aparent abundent cantitativ, dar monoton și dezechilibrat calitativ.

Fiecare dintre noi are anumite obiceiuri alimentare care au fost dezvoltate din copilărie. Dacă noi vom înțelege relația dintre alimentație și sănătate, vom fi capabili să luăm decizii corecte în ceea ce privește obiceiurile alimentare pentru a ne menține sănătoși. Noi trebuie, de asemenea, să învățăm să ne asumăm responsabilitatea pentru propria noastră sănătate.

Surse bibliografice:

1. Dicționar medical ilustrat, vol. 9, MONOST, Editura Litera, București, 2013
2. Mencinoposchi Gh., Adevărul despre alimentația românilor, Coreus Publishing, București, 2011
3. Pamplona-Roger G., Sănătate prin alimentație, Editura Viață și Sănătate, București, 2011
4. Rădulescu E., Alimentație inteligentă, Editura Viață și Sănătate, București, 2007

Moldovan Corina
clasa a IX-a C

Gazdagnak lenni/A fi bogat

Te-ai gândit vreodată ce înseamnă să fii bogat? Ori ce anume este cu adevărat valoros în viața ta? Un băiat bogat, după o excursie cu tatăl lui pe un târm sărac, a aflat că nu mereu banii sunt ceea ce ne bucură, ci mai degrabă lucrurile simple ale vieții sau prietenii noștri. Noi tinerii de multe ori credem că un iPhone 13 sau ultimul model de adidași sunt cele mai prețioase lucruri în viață.

Dar oare așa este?

Gondoltál már valaha arra, hogy mit is jelent igazán gazdagnak lenni? Talán arra gondoltál, hogy egy rohanó világban, ahol minden a pénz körül forog, nem is a pénz az, ami igazán gazdaggá tesz?

Mi fiatalok, a felnőttek szerint „életünk hajnalán” vagyunk. Biztosan hallottad már azt a kifejezést „előtted az élet.” Na de hogyan is kellene tekintenünk erre az előttünk álló életre?

Annyira könnyen tud befolyásolni minket a baráti kör, az insta, a celeb világ, hogy sokszor egy Vans cipő vagy egy iPhone 13 jelenti a legnagyobb értéket számunkra. De várjunk csak kicsit! Mi is az igazi érték egy ember életében? A pénz? A világ legnagyobb márkái? Talán a legújabb iPhone?

Fura, de egyesek szerint vannak sokkal értékesebb dolgok is az életben, mint a fentiek. Ezt nagyon jól szemlélteti az az eset, amikor egy gazdag édesapa elvitte fiát egy nagyon szegény vidékre, hogy megmutassa hogyan élnek ott az emberek. Hazafele megkérdezte fiát, hogy tetszett neki a kirándulás, és ha igen, mit tanult az út alatt, mire a fiú azt felelte:

„Nekünk egy kutyánk van, nekik négy. Nekünk medencénk van, nekik folyójuk. Nekünk esti fényeink vannak, nekik egy egész égboltjuk tele csillagokkal. Mi vesszük az ételt, náluk terem. Mi falakat építünk amik védnek minket, nekik pedig barátaik vannak. Nekünk tévénk van, ők pedig elegendő időt tudnak tölteni a családjukkal... Köszönöm apa, hogy megmutattad mennyire szegények is vagyunk valójában. Az apa szava elállt, nem bírt csodálkozni fia szavain”.

Mostmár érted mik az igazi értékek? Talán rá sem eszmélünk, de nem a drága holmik, a vagyonok tesznek igazán boldoggá, hanem az élet egyszerű örömei, a barátok, a család vagy akár a természet apró csodái.

Mi fiatalok is rájöhetünk erre, ugyanúgy, ahogy ez a gazdag fiú tette. Csak nézz körül, és fedezd fel, mi számodra az igazi érték.

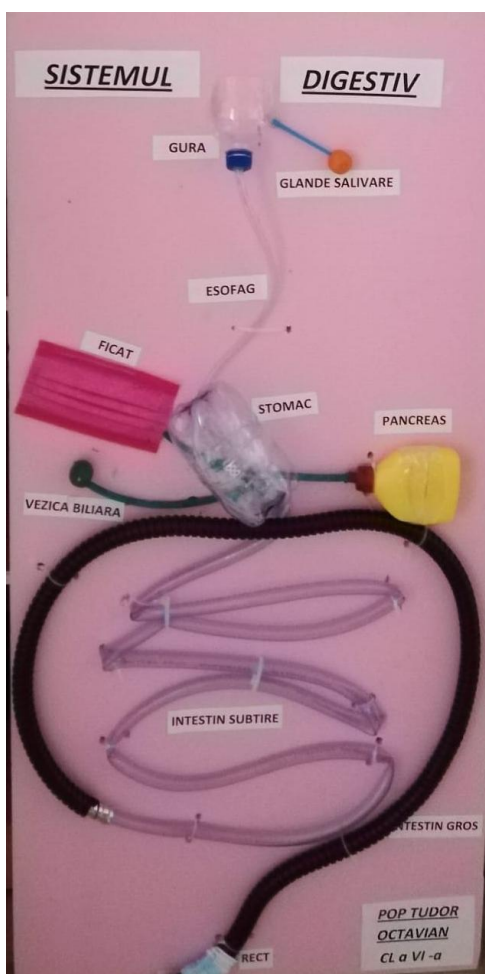
Maté Andrea
Clasa a IX-a E

Din viața școlii

Preocupările elevilor noștri sunt variate, după cum ziceam și la început.

Pe lângă dorința de a se implica în societate și a schimba ceva în bine, sunt interesați și în a acumula cât mai multă informație din toate domeniile studiate la școală. Dovadă stau rezultatele frumoase obținute la olimpiadele și concursurile școlare sau extrașcolare, dar și interesul, dorința, entuziasmul cu care se apleacă asupra acestora.

Școala noastră oferă tuturor elevilor posibilitatea de a-și găsi și dezvolta pasiunea prin deschiderea manifestată spre orice domeniu curricular sau extracurricular: literatură, limbi străine, medicină, științe exacte sau umaniste, robotică, pictură, activități sportive, creativitate, ateliere de lectură și scriere, activități de voluntariat. Orice domeniu de interes pentru ei este încurajat și promovat. Sunt desfășurate activități care să-i ajute să se dezvolte armonios, empatic, activități care acoperă nevoile de integrare socială, împlinire personală, proximitate, afectivitate, identitate (personală, culturală, socială), utilitate, într-un cuvânt nevoile care duc la o bună cunoaștere a sinelui și la un echilibru interior necesar bunăstării personale.







Olimpiadele școlare

Nr. Crt.	Numele și prenumele elevului	Clasa	Disciplina	Premiul faza județeană	Numele și prenumele profesorului îndrumător	Observații
1.	Șipos Alma Casiana	XIIA	Religie Ortodoxă	I	Mureșanu Teodora	Calificat Națională
2.	Sava Diana	XIB	Religie Ortodoxă	Mențiune	Săvărășanu Gelu	
3.	Oros Daria Maria	XA	OLAV	III	Marchiș Ramona	
4.	Rafa Mădălina Diana	IXA	OLAV	Mențiune	Haitonic Marta	
5.	Haranguș Mara Ioana	IXA	OLAV	Mențiune	Haitonic Marta	
6.	Dican Luisa	VI	Lb. română	Mențiune	Marchiș Ramona	
7.	Vlaicu Maria	VI	Lb. română	Mențiune	Marchiș Ramona	
8.	Câmpean Riona Rebeca	VII	Lb. română	Mențiune	Haitonic Marta	
9.	Oprișan Noemi	VII	Lb. română	Mențiune	Haitonic Marta	
10.	Peter Daniela Maria	XIC	Cultura și spiritualitate	II	Haitonic Marta Mureșanu Teodora	
11.	Deak Briana	XIA	Cultura și spiritualitate	III	Marchiș Ramona Mureșanu Teodora	
12.	Oprișan Noemi	VII	Lb. engleză	Mențiune	Vaida Simona	
13.	Mare Cosmin	VII	Lb. engleză	Mențiune	Vaida Simona	
14.	Mureșan Cristina	VII	Lb. engleză	Mențiune	Vaida Simona	
15.	Barbu Octavia	XC	Lb. engleză	Mențiune	Vaida Simona	
16.	Mureșan Ana	XC	Lb. engleză	Mențiune	Vaida Simona	
17.	Nistor Aimee	IXA	Lb. engleză	Mențiune	Vaida Simona	
18.	Gavrea Diana	IXC	Lb. engleză	Mențiune	Oprescu Bianca	
19.	Lazin Ana	IXD	Lb. engleză	Mențiune	Groșan Gabriela	
20.	Cîmpean Denis-Ștefan	IXB	Lb. engleză	Mențiune	Pop Mihaela	
21.	Trifan Ștefana	XD	Lb. germană	III	Gavrea Călina	
22.	Mircea Bianca	XD	Istorie	I	Moldovan Horațiu	Calificat Națională
23.	Precup Andrei	IXB	Istorie	Mențiune	Moldovan Horațiu	
24.	Cociș Livia Beatrice	XIID	Istorie	Mențiune	Moldovan Horațiu	

Tabelul periodic al elementelor

Cu siguranță toată lumea a auzit de tabelul periodic al elementelor de la chimie. Acesta se mai numește și tabelul periodic al lui Mendeleev, un chimist.

Tabelul este alcătuit din 18 grupe, împărțite în două categorii: principale și secundare. Grupele principale se notează cu „A”, de exemplu grupa VII A, care se mai

numește și „grupa halogenilor”. Pe de altă parte, grupele secundare se notează cu „B”, un exemplu fiind „grupa II B”. De asemenea, pe lângă grupe, elementele mai sunt ordonate și după perioade, adică rânduri. Șase dintre

The image shows a standard periodic table of elements. It is color-coded by groups: alkali metals (blue), alkaline earth metals (orange), transition metals (green), metalloids (purple), nonmetals (yellow), halogens (pink), noble gases (light blue), and lanthanoids/actinoids (dark blue). The table includes atomic numbers, symbols, and names for all elements. A legend on the right side identifies the color-coded groups. The title 'The Periodic Table of the Elements' is centered at the top.

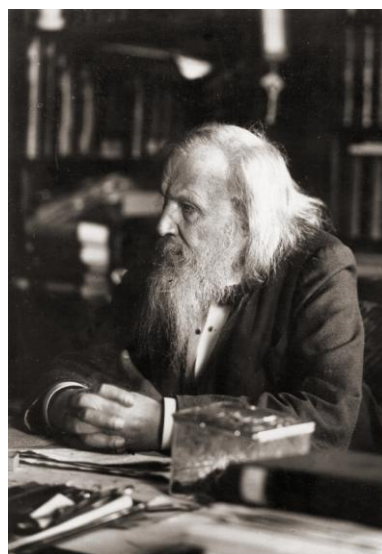
grupe au denumiri mai speciale, cum ar fi grupa VII A, menționată mai sus, sau grupa II A, care se mai numește și „grupa metalelor alcalino-pământoase”. În opinia mea, grupa VIII A este cea mai interesantă grupă, deoarece conține gazele rare, care au configurație stabilă de octet pe ultimul strat. Aceste gaze rare sunt: He (helium), Ne (neon), Ar (argon), Kr (kripton), Xe (xenon) și Rn (radon).

Fiecare element are propria sa căsuță, în care se află simbolul acestuia, împreună cu alte caracteristici, cum ar fi: denumirea elementului, numărul atomic, configurația electronică, numărul de oxidare, masa atomică și electronegativitatea după Pauling. Pe lângă toate cele 118 elemente alături de căsuțele lor, tabelul periodic mai conține și o legendă. Din această legendă îți poți da seama dacă elementul este radioactiv (radiu), gaz (neon), lichid (mercur), solid (calciu) sau artificial (mendeleeviu).

În tabelul periodic apar două perioade care, putem spune, sunt „în afara” tabelului. Acestea se numesc „lantanide” și „actinide”. Lantanidele au electronul sau electronii de valență în substratul 4f, de exemplu: lantan, erbiu, tuliu. Actinidele sunt elemente metalice radioactive, cum ar fi: actiniu, toriu, uraniu.

Unele tabele periodice conțin și anul descoperirii elementelor. Cele mai recent descoperite elemente chimice sunt: nihoniu, fleroviu, livermoriu (2004), oganesson (2006), moscoviu și tannessin (2010).

Creatorul celebrului tabel periodic este chimistul rus pe nume Dimitri Mendeleev. Acesta s-a născut în data de 8 februarie 1834 în Tobolsk, Siberia. El era cel mai mic dintre cei 14 frați ai săi. După moartea tatălui său, Dimitri Mendeleev a urmat gimnaziul în Tobolsk. În 1849,



familia se mută în Sankt Petersburg, unde Mendeleev este admis la Institutul Pedagogic din Sankt Petersburg. Acesta este diagnosticat cu tuberculoză în anul 1855, ceea ce determină mutarea sa în Peninsula Crimeea și se întoarce complet sănătos în 1856. Între anii 1859 și 1861 a făcut cercetări asupra densității gazelor, la Paris. În data de 6 martie 1869, Mendeleev prezintă „Societății Ruse de Chimie” o lucrare pe nume „Dependența între proprietățile masei atomice a elementelor”, care a propus folosirea masei și valenței pentru descrierea elementelor chimice. Acesta a murit de gripă la vârsta de 73 de ani. În opinia mea, elementul cu numărul 101, mendeleeviu, i-a fost adus ca tribut, la fel ca un crater de pe lună.

PRODUCED BY THE FOUNDATION FOR EDUCATION, SCIENCE AND TECHNOLOGY FOR NATIONAL KEY WORD 2005

PERIODIC TABLE of the ELEMENTS

DMITRI MENDELEEV (1834 - 1907)

The Russian chemist, Dmitri Mendeleev, was the first to observe that if elements were listed in order of atomic mass, they showed regular (periodic) repeating properties. He formulated the periodic law: the properties of elements are a periodic function of their atomic mass. This repeating observation of Mendeleev's periodic table in the properties of these unknown elements, in 1869, the year he published his periodic classification, the elements gallium, germanium and scandium were unknown. Mendeleev left spaces for them in his table and even predicted their atomic masses and other chemical properties. The periodic table also discovered and his predictions were found to be accurate. Other discoveries followed and their chemical behavior matched that predicted by Mendeleev.

This remarkable feat, his prediction in a table of 17 elements, has left the scientific community with a classification system so powerful that it became the cornerstone in chemistry teaching and the prediction of new elements was also, in 1950, element 101 was named after him - Mendelevium.

Legend:

- Solid (metals)
- Liquid
- Gas (non-metals)
- Radioactive

Groups: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Două metode de a învăța mai ușor tabelul periodic al elementelor sunt alcătuirea unor fraze formate din cuvinte care conțin denumirile elementelor și căutarea unor cântecele despre tabelul pe internet.

Surse bibliografice:

- <https://ro.wikipedia.org/wiki/Lantanide>
- <https://ro.wikipedia.org/wiki/Actinide>
- https://ro.wikipedia.org/wiki/Istoria_descoperirii_elementelor_chimice
- https://ro.wikipedia.org/wiki/Dimitri_Mendeleev
- https://ro.wikipedia.org/wiki/Tabelul_periodic_al_elementelor

Gavrea Diana
Clasa a IX-a C

Dragobete - Ziua Îndrăgostiților

Viața de licean poate să cuprindă multe întâmplări plăcute și mai puțin plăcute, dar activitățile extrașcolare pot să facă această perioadă mai frumoasă, stârnind emoții și stări care ajută la trecerea mai ușoară prin acești ani. Unele activități extrașcolare presupun proiecte la realizarea cărora se lucrează în echipă.

În opinia noastră, munca în echipă este folositoare din mai multe motive. Unul ar fi că ne ajută în privința comunicării pentru că, vrei - nu vrei, trebuie să discuți cu partenerii tăi în legătura cu următorul pas de făcut pentru atingerea scopului (realizarea proiectului), în legătură cu ce imagini vei alege și ce vei scrie într-un final.

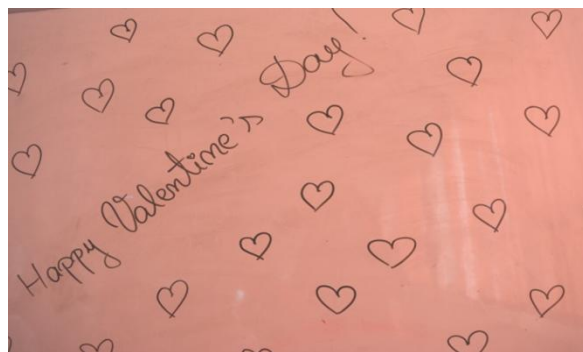


De asemenea, ne stimulează să participăm în mod egal. De ce? Pentru că o notă luată într-un mod corect necesită munca tuturor. Sarcinile trebuie distribuite egal, toți trebuie să fie de acord cu opiniile coechipierilor, iar cel mai important, este să facem alegerile împreună, nu doar unul pentru tot restul grupului. Aceste aspecte ajută la realizare, făcând treaba mai ușoară, sau cel puțin, mai plăcută.

În clasa noastră, *Dragobete* și *Valentine's Day* au fost două subiectele abordate de patru grupe, două proiecte cu titlul „*Dragobetele*” și două „*Valentine's Day*”.

De la o temă relativ simplă am reușit să aducem în prim plan idei care să facă subiectul să prindă viață și să dăm dovadă de originalitate. Fiecare proiect are povestea lui, fiind exprimată prin diferite metode: scheme, desene, poezii, cuvinte - cheie și altfel de explicații, nu doar informațiile banale de pe internet. Astfel, prin adunarea, îmbinarea și asamblarea ideilor s-au creat patru lumi diferite în spatele a două titluri, fiecare special. Noi doar am avut plăcerea să le prezentăm.

Vom începe cu Ziua Îndrăgostiților (sau Valentine's Day), o sărbătoare preluată de la americani. Prima echipă a realizat un afiș care cuprinde o mică introducere în care se explică proveniența acestei sărbători urmată de o legendă și de obiceiurile și tradițiile acestei zile. Cum am spus mai sus, fiecare proiect a fost creat într-un mod unic, având elemente speciale, acest proiect având la final o poezie scrisă de fetele din această echipă.



A doua grupă, de asemenea plină de originalitate, a realizat un videoclip sub imaginea unui post de știri, unde își exprimau punctul de vedere pe acest subiect, idei de cadouri, avantaje și dezavantaje.

Trecând la sărbătoarea lui Dragobete, ziua îndrăgostiților dar în varianta românească, am rămas la fel de surprinși ca la primele două echipe. La acest titlu s-au creat două panouri, dar bineînțeles, diferențiate prin idei unice.

Prima grupă a făcut un proiect inspirat după bine-cunoscutele panouri criminalistice, având în centrul acestuia „suspectul principal” înconjurat de felicitări, inimioare, poze și desene explicative, care au contribuit fiecare la găsirea făptașului.

Următoarea grupă, a prezentat idei originale asupra tradițiilor românești specifice Dragobetelui, poze sugestive și interesante urmate de poezii.

Am adresat fiecărei echipe următoarele întrebări legate de realizarea acestor proiecte:

1. De ce ați ales această temă în locul celeilalte?
2. De ce ați ales să realizați proiectul în acest mod?
3. Ce credeți că a atras cel mai mult atenția din proiectul vostru?

Grupa 1

1. Am ales Valentine's Day pentru că e mai popular în ziua de azi și se sărbătorește mai mult, comparativ cu Dragobetele, care este o sărbătoare românească uitată, neglijată de majoritatea societății.

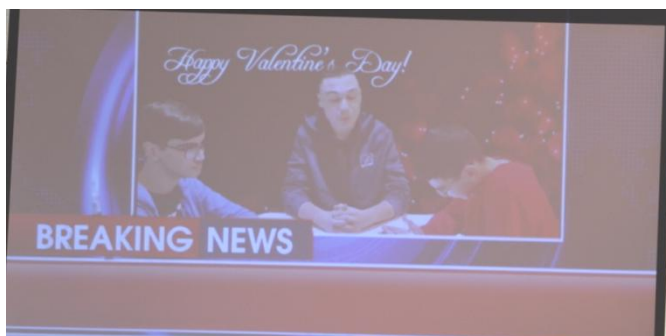
2. Am ales să realizăm proiectul în acest mod deoarece este mai ușor de parcurs.

3. Noi considerăm că poeziile au fost principalele atracții deoarece au fost scrise de una dintre colegele noastre.



Grupa 2

1. Am ales acest titlu deoarece am avut mai multe tangențe și mai multă experiență cu acest proiect.



2. Am ales acest mod de prezentare după multe alte idei avute, deoarece am vrut să facem ceva unic și am reușit

3. Faptul că proiectul a fost virtual și că nimeni nu s-ar fi așteptat la acest mod de prezentare ne face pe noi, creatorii, să credem că acest aspect a stârnit atenția publicului

Grupa 3

1. Alegerea dintre aceste două sărbători a fost destul de grea, deoarece au același înțeles, dar până la urmă am ales Dragobetele pentru că este mai apropiată de români.

2. Panoul pe care l-am realizat a fost inspirat după o carte și ne-am gândit că ar fi o idee unică dacă am combina tema



iubirii cu un panou care presupune deducerea/găsirea unui criminal.

3. Din punctul nostru de vedere, panoul nu a avut nimic special care ar putea atrage atenția publicului, dar totuși sperăm că aceștia ne-au apreciat ideea.

Grupa 4



1. Am făcut această alegere pentru că ni se pare că e mai plăcut să realizezi un proiect despre o sărbătoare românească decât despre una preluată.

2. Am vrut ca proiectul să capteze atenția publicului prin culorile contrastante, folosind predominant roșu.

3. Considerăm că imaginile au fost destul de atrăgătoare încât să atragă privirile spectatorilor.

Într-un final, realizarea acestor proiecte a fost plăcută, făcându-ne să aflăm legende de care nu am mai auzit până atunci, dar, la un lucru la care nu ne așteptam, să ne bucurăm de mici recompense dulci realizate de cei din echipe.



Text: David Alexandra și Hora Alexandra,
Clasa a IX-a C

MARELE JAF DIN AJUNUL CRĂCIUNULUI

GEN: film de Crăciun
film de comedie

DURATĂ: 1h 30 min.

AUTOR: DR. SEUSS

REGIZOR: Scott Mosier
Yarrow Cheney

SCENARIST: Michael LeSieur
Tommy Swerdlow

PRODUCĂTOR: Chris Meledandri
Janet Healy

NARATOR: Pharrell Williams

DISTRIBUȚIE:

- Benedict Cumberbatch
- Rashida Jones
- Kenan Thompson
- Cameron Seely
- Angela Lansbury

Preț, bilet: 6, 7 lei

Grinch, tălmășul monstru, trăiește izolat într-o peșteră din vârful muntelui, departe de oamenii cumsecade din Cinepti. Fără alt prieten în afară de câinele Max, Grinch urmărește an de an, incindat, pregătirile celor din vale pentru marea sărbătoare a Crăciunului. Dar sătul de-atâta "tărăboi", e hotărât să-i vină de hac sărbătorii.

ILLUMINATION PREZINTĂ
Dr. Seuss'

The GRINCH

CINEMA CITY
DIN 23 NOIEMBRIE 2018
la cinema în 3D
SUBTITRAT ȘI DUBLAT ÎN ROMÂNĂ
ora 16:42

Notițele la germană

Dacă nu mi-aș fi uitat notițele la germană și ochelarii pe masă, nu aș fi aflat niciodată că sora mea murise cu adevărat și că acela care o omorâse era chiar unul dintre cei mai buni prieteni ai mei.

Azi se împlinesc șapte zile de când Taylor, sora mea, a dispărut în mod misterios și trei zile de când au fost găsite niște urme de sânge în pădurea din apropierea casei noastre, alături de urmele unor roți de mașină. Nimeni nu ne-a confirmat moartea ei -încă - însă care sunt șansele ca totul să fie o coincidență? Ați ghicit, pe o scară de la 1 la 10, undeva la 7.

După cum spuneam, m-am întors în bucătărie ca să-mi iau ochelarii și caietul de germană și, spre norocul - și ghinionul - meu, m-am oprit și ca să îmi tai un măr în patru bucăți, bucăți pe care le-am tăiat cu un cuțit masiv, pentru carne, deoarece nu am avut răbdare să caut altul. Care era, până la urmă, diferența? Oh, cât de mult mi-aș dori să nu am un răspuns la asta... Mă pregăteam să bag punga cu mărul în rucsac când Levin a intrat în cameră. Eram sigură că e Levin, fiindcă îi vedeam semnul din naștere pe gât (puțin neclar, totuși, din moment ce nu îmi pusesem ochelarii), singurul lucru care îl diferențiază de fratele său geamăn, Luke.

- Tu nu trebuia să fii la școală? m-a întrebat întinzându-se după două pahare de sticlă, pe care le-a umplut imediat cu apă.

- Mi-am uitat un caiet pe masă. Care-i treaba? îl ochesc curioasă.

- Oh, astea? arată spre petele de praf și murdărie de pe el. Schimb cu fratele meu roțile de la mașina tatei; îi facem o surpriză pentru aniversarea lui.

- Succes, atunci! îi urez după ce îmi închid fermoarul de la hanorac.

Dă din cap în loc de răspuns, iar eu îi fac cu mâna, îndreptându-mă spre ușă. Nu apuc, însă, să ies din încăpere.

- Ayla, ochelarii. I-ai uitat.

Ar fi trebuit să-l ignor. Ar fi trebuit să fug atunci, dar, după cum probabil deja bănuieți, n-am făcut-o. Mare greșală. Greșeala vieții mele, aș putea adăuga. N-am abilitatea de a vedea viitorul, așadar m-am întors pe călcâie și am pornit înspre masă, dar un gând m-a fulgerat când eram la jumătatea drumului.

Ei bine, asta *trebuia* să fie o coincidență.

Pentru binele meu.



Pictură pe pânză, Zaharie Andreea, IX C

Pentru binele lui.

Pentru binele tuturor.

- Auzi? întreb încet, cu spatele la el, căci îmi era teamă că mi-ar fi putut mirosi neliniștea, dacă m-ar fi privit în ochi. Tatăl tău nu știe că schimbați roțile, nu?

- Care parte din „o surpriză pentru aniversarea lui” nu a fost destul de clară pentru tine? Nu, normal că nu știe. De ce? Doar n-ai de gând să-i spui, nu? Uite, Ayla, știu foarte bine că-i toată faza cu Taylor acum, dar...

Acum îl priveam în ochi, cu mâinile încleștate de marginea insulei de bucătărie, iar mânerul cuțitului îmi atinge, abia simțit, lateralul brațului.

- N-am de gând să-i spun, rostesc cu vocea tremurându-mi.

- Bun, zice și văd cum oasele maxilarului i se încordează, însă ușor neclar.

- Bun, repet după el.

Ia paharele și trece pe lângă mine, în încercarea de a pleca, doar că mă ia gura pe dinainte și, fără să vreau, îl opresc.

- De ce nu-i luați o cravată? De ce-i schimbați cauciucurile?

- Ce vrea asta să însemne, Ayla?

Îl enervasem, dar la acel moment nu cred că îmi păsa; ori poate încă speram că îmi va confirma, în intensitatea senzației, bănuielile.

- Spune, Ayla! Spune-o!

- Ce anume să spun? întreb cu o voce mică, realizând pentru prima dată că era posibil să-l am în față pe criminalul surorii mele.

- Spune că tu chiar crezi că am omorât-o pe Taylor!

- Nu cred nimic despre tine..., murmur reținută; dar mințeam. Cine altcineva ar fi putut fi? Luke nu avea carnet, iar părinții lor sunt polițiști locali – n-ar conduce ilegal chiar sub ochii lor. Doar Levin rămânea.

- Știu că-i ciudat; și mie mi s-a părut ciudat când mi-a propus să... Ce, Doamne iartă-mă, faci cu ăla, Ayla?

Cred că vreo trei clipe n-am știut la ce se referă, dar am surprins cu coada ochiului mânerul negru, care se termina cu lama rigidă, în mâna mea.

- Știu că lucrurile nu erau tocmai bune între noi, dar n-aș putea omorî o muscă, unde s-o mai punem pe Taylor?

Lucrurile nu erau bune?

Aici a fost ruptura dintre mine și realitate, exact în acest moment. Taylor și Levin fuseseră împreună cam patru luni, înainte ca Levin să devină paranoic și ca Taylor să se despartă de el. N-am să uit niciodată ochii lui atât de furioși, încât îmi ardeau, pur și simplu, carnea și îmi sfărâmau oasele în mii de bucățele, mici ca particulele de praf. Acum totul avea sens. Proasta șefă, însă, eram eu, fiindcă nu-mi dădusem seama mai repede.

Din transă m-a scos un sunet ascuțit: două pahare sparte. Din fire m-a scos o rezistență care se opunea puterii mâinii mele: un cuțit înfipt prin bluza și abdomenul asasinului surorii mele. Prietenului meu.

Când am lăsat cuțitul - atârnat încă - în trupul lui, acesta a cedat și s-a răsturnat peste cioburile de sticlă, provocându-i spasme.

Inima îmi bubuia în tot corpul și îmi era greu să conștientizez orice, cu excepția sângelui. Un sânge atât de închis la culoare, încât era aproape negru. Sânge real. Sânge care curge. Și curge. Și curge. La nesfârșit.

Cu cât mă uitam mai mult la el, cu atât simțeam mai mult că-i pot atinge textura alunecoasă și lipicioasă, că mi se scurgea printre degete - din degete -, că mi se scurgea printre pleoape - din pleoape -, că îmi murdărise nu doar mâinile, ci și inima - și ceva îmi spunea că nu o pot spăla cu detergent -. Mă pătase pe interior.

Voiam să mă mișc, să-mi ajut cel mai bun prieten, dar eram îngrozită de gândul că dacă fac vreo mișcare, o să mă lovesc de realitate; și avea să mă doară mai tare decât un cuțit înfipt în abdomen.

Brusc, pași se aud pe hol.

Atenția mea era peste tot și niciunde.

Un corp solid. O privire șocată. O revelație.

O aluniță pe gât. Două revelații.

... și spune-mi că nu era mai bine să ai un punct scăzut la germană...

Omorâsem fratele greșit.

Jurca Alessia
Clasa a IX- a D

Ghirlandele purpurii

- Harry, privește!!! Ghirlandele purpurii ale Viperinilor s-au schimbat cu cele argintii! strigă Ron.
- Am văzut!! Am văzut!! Acum Leul Cercetașilor este pe ghirlande, remarcă mândru Harry.
- Plesneală este cel care îi strânge mâna lui McGonagall?!
- Unde? Unde? Nu-l văd.
- UI-TĂ-TE mai atent!
- Am făcut contact vizual cu Plesneală și sunt convins că tot nu și-a schimbat părerea despre mine, deoarece m-a tot privit cu un aer superior.
- Și acest lucru te îngrijorează?!
- Deloc. Într-o seară frumoasă ca aceasta, NIMIC nu mă mai poate îngrijora!
- De ce spui asta?
- Anul viitor, la Hogwarts, viața va reveni la normal.
- Eu cred că seara aceasta era și mai frumoasă dacă anihilam vreun moooonstru!
- Nici Crăciunul, nici anihilarea vreunui monstru sau o victorie în game-ul de Vâjthaț nu se compară cu ÎN-FRÂN-GE-REA Viperinilor!!!
- Ai dreptate!!!
- Sunt sigur că nu voi uita această seară!
- Dar... spuse Ron întristat.
- Dar ce?
- Nimic. Am uitat ce am vrut să spun. Hai să mâncăm!

Perhinschi Rianna
Clasa a IX – a C

„Romanță mută”

PERSONAJE: DOMNUL POPOVICI, bibliotecar cu un simț al modei extrem de bine dezvoltat și o pasiune stăruitoare pentru poezia celor mai noi scriitori, mereu fumând o țigară.

VALENTIN NEAGU, student la Facultatea de Litere, în anul I, iubitor de picnicuri și teorii conspiraționale, amator de romane horror și biscuiți cu scorțișoară.

TEODORA ISAI, învață preșcolarii grădinițelor locale limbajul semnelor, scriitoare de poezii deprimante cu tentă umoristică și de romane SF inspirate de lumea magică a vrăjitoriei.

ACTUL I

O bibliotecă veche, întunecată, dar primitoare, cu geamuri mari din sticlă colorată. Un birou la care stă, de obicei, bibliotecarul, Domnul Popovici. Rafturile pe care se aflau cărțile sunt prăfuite și în mare nevoie de un pământuf. Canapeaua din mijlocul camerei e făcută dintr-un material vechi, dar moale, de o culoare vișiniu-închis, parcă maro, de la distanță. Cafetiera de pe măsuta de lângă canapea e nefolosită, dar completează spațiul familial al bibliotecii clujene.

SCENA I (DOMNUL POPOVICI)

DOMNUL POPOVICI (îmbrăcat în noul lui costum de catifea maro, trăgând încă un fum din țigara lui pe jumătate fumată deja): E aproape ora prânzului, unde o fi și feciorul ăsta?! Niciodată nu întârzie! (sună clopoțelul de la intrare)

DOMNUL POPOVICI (aproape înecându-se cu fumul pe care tocmai îl trăgea): Valentine, tu ești nepoate?

SCENA II (DOMNUL POPOVICI ȘI TEODORA ISAI)

(Teodora intră în cadru, din partea dreaptă, complet ignorându-l pe domnul Popovici. Teodora se apropie de biroul lui, iar acestuia i se luminează ochii. Ea pune pe birou o carte.)

DL. POPOVICI (zâmbind cu gura până la urechi, uitându-se în ochii Teodorei): Aaaaaa, văd că ți-a priit puțină acțiune, așa e, fata mea? (Teodora încuviințează și zâmbește cald, după ce se uită atent la mișcarea buzelor lui.)

SCENA III (Aceiași, VALENTIN NEAGU)

(Clopoțelul de la intrare sună din nou, iar Valentin intră grăbit dinspre dreapta și se oprește lângă ușă.)

VALENTIN NEAGU (rămânând fără aer, cu mâinile pe genunchi): Domnule Popovici, (trage aer adânc în piept) mă scuzați, unchiule, n-am vrut să întârzii, dar autobuzul (respiră des și rapid) era plin ochi și apoi s-au ciocnit două taxiuri la câteva străzi



Desen realizat de Popescu Maria, X C

distanță, *(se oprește pentru câteva secunde)* a trebuit să urlu către șofer ca să deschidă ușile *(trage aer adânc în piept, din nou)* și să nu mai pierd atâta timp, am alergat până aici, *(mimează alergatul ca un fanatic)* cred că o să leșin în următoarele cinci secunde. *(trage aer încă o dată lung și fără nicio îngreunare).*

(Dl. Popovici mimează utilizarea pufurilor astmatice către Teo, iar aceștia se uită mirați la tânărul care pare să aibă nevoie de asemenea pufuri, se uită unul la celălalt, apoi, din nou, la Valentin)

(Valentin își ridică privirea de la podea, se uită la Domnul Popovici, apoi se uită la Teo.)

VALENTIN: A, mă scuzați domnișoară, dacă v-am speriat *(roșește)*. Nu a fost cu intenție.

(Teodora se uită confuză la domnul Popovici, care încuviințează aprobator, și se îndreaptă către ușa bibliotecii, trecând pe lângă Valentin și părăsind cadrul prin partea dreaptă, clopoțelul de la intrare sună din nou, semnalând plecarea Teodorei)

SCENA IV (DOMNUL POPOVICI, VALENTIN NEAGU)

VALENTIN *(mergând încet către biroul Domnului Popovici, cu o voce plină de curiozitate)*: Dar ea, cine e? Pot să jur că nu am mai văzut-o pe aici niciodată, cred că mi-aș fi amintit o asemenea prezență.

DL. POPOVICI *(zâmbind, cu sprâncenele ușor ridicate)*: Identitatea clienților și a membrilor bibliotecii este o informație confidențială, deci și, prin urmare, una care nu se divulgă.

VALENTIN *(pierzându-și răbdarea, cu o tonalitate copilărească)*: Ei unchiule, și marile secrete ale FBI-ului sunt ascunse EXACT înaintea noastră!

DL. POPOVICI *(râzând, își mai aprinde o țigară)*: Du-te după ea și prezintă-te, poate așa o să afli și acest MARE secret. *(Îi face cu ochiul lui Valentin)*

(Valentin se pregătește să plece după Teodora, dar Dl. Popovici îl apucă brusc de braț. Valentin se întoarce speriat)

DL. POPOVICI: Poate vrei să-i duci asta, a uitat să o ia înainte să plece. *(Dl. Popovici îi întinde lui Valentin "Flori pentru Algernon", un roman SF consacrat)*

(Valentin zâmbește și iese grăbit din cadru, pe partea dreaptă, iar sunetul clopoțelului de la intrare se aude pentru a patra oară în acea după-masă)

(Cortina)

ACTUL II

Pe trotuarul aglomerat al Clujului, în mijlocul zilei, oameni peste tot, cărând pungi de cumpărături, plimbându-și cățele, bucurându-se de altă zi frumoasă cu soare.

SCENA I (VALENTIN ȘI TEODORA)

(Teo, stă lângă un copac înverzit, așteptând autobuzul 32, făcându-și vânt cu un evantai, fără a se uita în jurul ei, cu spatele către partea stângă a scenei și cu o bucată de scotch acoperindu-i gura.

Valentin intră în cadru, prin partea stângă a scenei, în pas alergător și gâfâind ușor, cu o

bucată de bandă scotch acoperindu-i gura.

Îndreptându-se către Teo, încearcă să își calmeze respirația. Ajunge în spatele ei și o atinge ușor, pe umăr. Teo se întoarce, uimită de prezența lui Valentin. Aceștia se uită lung unul în ochii celuilalt și realizează că mai au ceva în comun, pe lângă pasiunea pentru cărți. Ambii sunt creaturi bizare ale societății și atrag priviri disprețuitoare din partea celor din jur.

Se disting, din depărtare, sunetele autobuzului 32 ce se îndreaptă spre stație; mașina ajunge, se deschid ușile, dar Teodora își dă seama doar din pricina oamenilor care forfotesc în stație.

Teodora ia cartea din mâinile lui Valentin, care o admira îndelung, și merge către ușile autobuzului, în dreapta cadrului. Înainte de a urca pe prima treaptă a vehiculului se uită lung către Valentin, care avea ochii plini de speranță, îndemnându-l să o urmeze.

Valentin merge în partea dreaptă a scenei, unde Teodora îl apucă de braț și împreună aceștia ies din cadru, urmași de sunetul familiar provocat de închiderea ușilor de autobuz)



Desen realizat de Popescu maria, X C

ACTUL III

Peste câteva zile, din nou la bibliotecă, dar acum stau pe canapeauna vișinie cu cafea plutind în fumul țigării domnului Popovici zburând deasupra celor doi bărbați care erau absorbiți de discuția pe care o purtau, dezbătând cea mai bună operă a lui Stephen King.

SCENA I (DOMNUL POPOVICI, VALENTIN NEAGU)

DL. POPOVICI *(exasperat, fumând o țigară)*: Totuși, "Salem's lot" e cea mai bine scrisă dintre toate. NU accept altă părere. Trebuie să îți scoți capul din tomberonul în care s-a blocat și să dai piept cu realitatea. *(dl. Popovici râde nonșalant și chiar amuzat de propriile lui cuvinte.)*

VALENTIN: Bine, domnule, dar ar cam trebui să înveți să accepți faptul că alți oameni au alte opinii. Dacă o ții tot așa, o să ai nevoie de medicamente pentru tensiune. *(Valentin râde)*

DL. POPOVICI *(stingându-și țigara în scrumiera de pe măsută)*: Că veni vorba de realitate, spune-mi, fiule, cum de nu te-am văzut în ultimele trei zile. Nu că ți-aș fi

simțit lipsa (dl. Popovici zâmbește scurt), asta ar fi o nebunie. Dar tare cred că erai cu o anumită domnișoară... (dl. Popovici se uită bănuitor la Valentin)

VALENTIN: Ei acum și dumneata, ce te-ai face fără compania mea?

DL. POPOVICI: Nu schimbă subiectul, știu ce încerci să faci. Cred că amândoi știm că ar fi mai liniște dacă n-ai da buzna în fiecare după-masă (Valentin râde). Totuși, cred că rafturile mele ar fi mult mai prăfuite dacă n-ai fi pe aici. Dar spune-mi, Valentin, care e situația dintre tine și ea?

VALENTIN (trage aer în piept): Am condus-o acasă. TREI zile la rând. Și de fiecare dată simțeam că gravitez către ea din ce în ce mai mult. M-am speriat puțin, ce-i drept (dl. Popovici râde, iar Valentin se uită ușor înfuriat la el). N-am vorbit, bineînțeles, dar ne-au ajutat semnele. Dar nici nu cred că am nevoie să îi aud vocea, știi bine că, pentru mine, notele muzicale sunt doar mâzgălituri pe hârtie (Valentin arată către aparatul său auditiv). Am aflat că îi învață pe preșcolari limbajul semnelor și că îi plac biscuiții cu scorțișoară. Și am observat-o, e destul de jenant, dar chiar am observat-o. Are ochii mai albaștri ca marea, dar cu puțin verde în mijloc, ca și un petic de insulă într-un ocean. Are pistriui de pe obraji atât de frumos aranjați! Pot să jur că am văzut Carul Mare pe obrazul ei stâng (dl. Popovici chicotește). Și energia ei... e atât de pură. Nu-i pasă că nu aude, nu-i pasă că nici eu nu aud. Nu vede ură și dispreț, vede doar pace și iubire. E perfectă... (Valentin se uită în gol, visând cu ochii deschiși)

DL. POPOVICI (ușor surprins): Dacă ai știi ce ridicol arăți! (Valentin își iese din transă și se uită la dl. Popovici) Nu-s expert în romanță, dar asta se vede de la o poștă. Te-ai îndrăgostit, tinere domn, ți-a ieșit capul din tomberon și a intrat în nori. (amândoi izbucnesc în râsete)



Desen realizat de Popescu Maria, X C

SCENA II (Aceași, TEODORA ISAI)

(Se aude sunetul clopoțelului de la intrare, iar Teo intră în cadru, dinspre dreapta și se oprește la câțiva metri de canapeaua pe care stăteau Valentin și Dl. Popovici. Dl. Popovici se ridică de pe canapea și se duce în spatele biroului său, luând o carte de pe un raft înainte să se așeze pe scaun și să înceapă să citească. Teodora merge să se așeze lângă Valentin, pe canapea, cu o carte în mână. Cei doi stau relativ distanțați în timp ce, în fundal, toate

sunetele urbane devin surde, iar liniștea își face simțită prezența.

Ceasul de pe peretele din spatele canapelei arată ora 12:30, puțin după ora prânzului. Teo și Valentin citesc și există așa cum știu ei cel mai bine...în liniște. Timpul trece, iar o scurtă derulare a acelor de ceasornic arată efectul lui. Pentru că, Teo și Valentin acum stau îmbrățișați și întinși pe canapea, ambii citind împreună, aceeași carte.)

(Teo se ridică dintr-o dată și se uită la ceas: 19:46. Grăbită, își strânge lucrurile, îl sărută pe frunte pe Valentin, încuviințează către Domnul Popovici, și iese din cadru, prin partea dreaptă, clopoțelul de la ușă vestindu-i plecarea)

SCENA III (DOMNUL POPOVICI, VALENTIN NEAGU)

DL. POPOVICI (*oftează lung, cu o tentă de exasperare și rupe o foaie dintr-un caiet de pe birou, o mototolește într-o minge*): Vai, tinerii ăștia, atât de orbi... mai degrabă surzi. (*Râde la propria glumă și aruncă hârtia mototolită către Valentin.*)

VALENTIN (*tresare și își fixează aparatul auditiv*): HEI, ASTA PENTRU CE A FOST?

DL. POPOVICI: Fiule, știam că ești surd, dar nu credeam că ești și orb! (*scoate o țigară din pachet și și-o pune între buze.*)

VALENTIN (*pe un ton revoltat, ridicându-se*): Și asta ce mai vrea să însemne, bătrâne?

DL. POPOVICI (*aprinzându-și țigara*): Fata asta te iubește, și tu stai aici ca un cartof, la mine pe canapea.

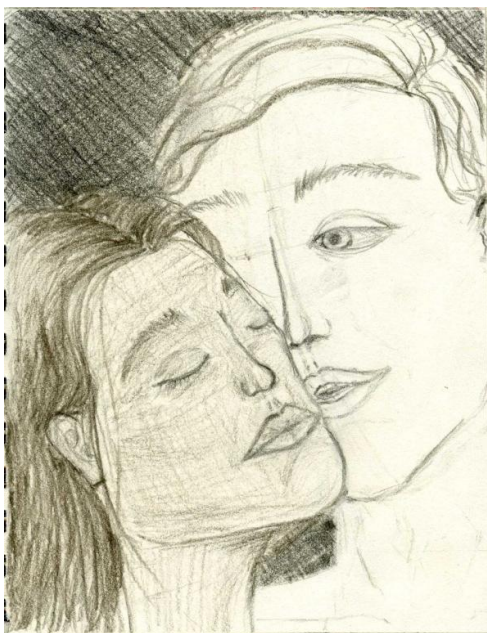
VALENTIN: Și oare ce ar trebui să fac? Nu e ca și cum știu ce simte ea, nu poate să îmi spună. Dacă am interpretat totul greșit? Dacă mă grăbesc să mă gândesc la ceva mai mult decât o simplă prietenie.

DL. POPOVICI: Modul în care se uită la tine e mai expresiv decât „Luceafărul” lui Eminescu. Ar trebui să fii de-a dreptul cretin să nu observi că între voi există o romanță mută demnă de un film premiat cu Oscar. Nu trebuie să-i spui că o iubești. Ați trecut, de mult, de barierele sonore.

VALENTIN: Atunci, ce ar trebui să fac?

DL. POPOVICI: Ce ai făcut și în prima zi: mergi după ea... (*ridică vocea*) ACUM HAIDE, REPEDE.

(*Valentin iese în pas alergător din cadru, prin dreapta, clopoțelul de la ușă, sunând brusc*)



Desen realizat de Zaharie Andreea, IX C

ACTUL IV

(*Pe strada, surprinzător de aglomerată, a Clujului, oamenii încă roiesc de zor, dar nu se aude nimic; cu toții au câte o bucată de bandă scotch acoperindu-le gura. Teo e lângă același copac, în aceeași stație de autobuz, cu spatele către partea stângă, ignorând noutatea, privindu-i pe cei din jur la fel ca și până atunci.*)

Valentin intră în cadru, dinspre stânga, gâfâind ușor, și... ca prima dată, se îndreaptă către Teo. Ajunge în spatele ei și o atinge ușor pe umăr. Aceasta tresare și se întoarce ușor, uitându-se direct în ochii lui Valentin. Își coboară încet privirea și vede că, de data aceasta, niciunul nu vede vreun impediment.

Valentin pune mâna ușor pe obrazul lui Teo, iar spațial dintre ei se micșorează până când cei doi îndrăgostiți impart un sărut care să adeverească, într-un final... o romanță mută)

(Cortina)

Fustos Miriam
Clasa a X-a C

Vizită...

(adaptare pentru scenă, după Ion Luca Caragiale)

Personajele:

Musafirul

Doamna Popescu – o doamnă cu pretenții

Ionel – fiul dumneaei

O jupâneasă

Actul I

(O cameră bine mobilată. În fund două ferestre mari cu draperii de catifea roșie. La dreapta, în fund, o ușă, lângă ea o vitrină mare plină cu bibelouri, la stânga altă ușă. Într-un colț două mese. La dreapta, în plan apropiat, o canapea confortabilă, cu patru perne roșii, în fața ei o măsuță de cafea, iar de fiecare parte două fotolii masive)

Scena I

(Doamna Popescu și musafirul stau la masă și vorbesc despre educația fiului ei).

DOAMNA POPESCU: Să-ți spun drept, cât era Ionel mititel, mai mergea; acu, de când s-a făcut băiat mare, trebuie să mă ocup eu de el; trebuie să-i fac educația. Și nu știți voi, bărbații, cât timp îi ia unei femei educația unui copil, mai ales când mama nu vrea să-l lase fără educație!

(Dintr-o odaie de alături se aude o voce răgușită de femeie).

JUPÂNEASA: Uite, conică, Ionel nu s-astâmpără!!

DOAMNA POPESCU: Ionel! Ionel! vino la mama!

(Doamna Popescu se întoarce spre musafir).

DOAMNA POPESCU: Nu știi ce ștregar se face... și deștept...

JUPÂNEASA *(speriată)*: Conică! Uite, Ionel!! Vrea să-mi răstoarne mașina de cafea!!... *(se adresează lui Ionel)* Astâmpără-te, că te arzi!!

DOAMNA POPESCU *(cu dragoste)*: Ionel! Ionel!! Vino la mama!!

JUPÂNEASA *(speriată)*: Sari, conică! Varsă spirtul!! S-aprinde!

DOAMNA POPESCU: Ionel!!

(Doamna Popescu se ridică de la masă ca să meargă după el. Din cealaltă cameră apare Ionel cu sabia scoasă și-i oprește trecerea. Mama îl ia în brațe și-l sărută).

DOAMNA POPESCU: Nu ți-am spus să nu te mai apropii de mașină când face cafea, că dacă te aprinzi, moare mama? *(cu alint)* Vrei să moară mama?

MUSAFIRUL: Dar pentru cine ați poruncit cafea, madam Popescu?

DOAMNA POPESCU: Pentru dumneata.

MUSAFIRUL: Da` de ce vă mai supărați?

DOAMNA POPESCU: Da` ce supărare!

(Doamna Popescu îl mai sărută încă o dată pe Ionel și-l lasă jos. Ionel pune sabia în teacă, salută militărește și merge într-un colț al salonului. Sunt jucării pe jos, pe canapea, pe două mese. Ionel alege o trâmbiță și o tobă. Se urcă pe un cal de jucărie și începe să sufle în trâmbiță și să bată toba).

DOAMNA POPESCU (*deranjată*): Ionel!
Ionel!! Ionel!!! Du-te dincolo mamă; că spargi
urechile dumnealui! Nu e frumos când sunt
musafiri!

(*Pentru un moment, trâmbița și toba se opresc.*)

MUSAFIRUL: Și până la urmă, dumneata ești
roșior, în cavalerie.

IONEL (*mândru*): Maior!

MUSAFIRUL (*explică*): Tocmai! La cavalerie
nu e tobă; și maiorul nu cântă cu trâmbița;
maiorul comandă și merge-n frumtea
soldaților cu sabia scoasă.

(*Ionel se dă jos de pe calul de jucărie, scoate de
după gât toba, pe care o trânteste departe; la fel și
trâmbița*).

IONEL (*își comandă*): Înainte! Marș!

(*Cu sabia scoasă, începe să atace orice vede în cale.*

Jupâneasa intră în cameră aducând dulceață și
cafele. Ionel rămâne surprins pentru o clipă, dă un răcnet suprem de asalt și se repede la un
inamic: jupâneasa).

JUPÂNEASA (*speriată*): Ține-l, conică, că mă dă jos cu tava!

(*Doamna Popescu se repede să îi taie drumul lui Ionel. Jupâneasa este salvată, dar doamna
Popescu primește o lovitură în obraz*).

DOAMNA POPESCU: Vezi? Vezi, dacă faci nebunii? Era să-mi scoți ochiul... Ți-ar fi
plăcut să mă omori?? (*cu alint*) Sărută-mă, să-mi treacă și te iert!

(*Ionel o sărută pe mama lui. Mamei îi trece. Musafirul ia niște dulceață și se pregătește să
soarbă din cafea*).

MUSAFIRUL: Nu vă supăra fumul de tutun?

DOAMNA POPESCU: Vai de mine! La noi se fumează... Bărbatu-meu fumează...
și....(*arătând spre Ionel, cu admirație*)... dumnealui.... mi se pare că-i cam place.

MUSAFIRUL (*șocat*): A! Și dumnealui?!

DOAMNA POPESCU (*râzând*): Da, da, dumnealui! Să-l vezi ce caraghios e cu țigara-
n gură, să te prăpădești de râs... ca un om mare...

MUSAFIRUL (*se întoarce spre băiat*): A! Asta nu e bine, domnule maior, tutunul este
otravă...

(*Ionel lucra cu lingurița în borcanul cu dulceață.*)

IONEL: Da` tu de ce nu tragi?

DOAMNA POPESCU (*hotărâtă*): Ajunge, Ionel! destulă dulceață, mamă! Iar te-apucă
stomacul...

(*Ionel ascultă, după ce ia încă trei-patru lingurițe; apoi iese din cameră cu borcanul*).

DOAMNA POPESCU (*îngrijorată*): Unde te duci?

IONEL (*nepăsător*): Vin acum!



Desen realizat de Zaharie Andreea, IX C

(Ionel se întoarce cu borcanul gol; îl pune pe masă, se apropie de musafir, ia de pe mescioară tabachera cu ținările regale, scoate una, o pune în gură și îl salută militărește și, ca orice soldat, cere să i se împrumute un foc. Mama lui, râzând, îi face cu ochiul musafirului și îl îndeamnă să îl servească pe Ionel. Musafirul îl servește, iar Ionel, ca orice militar, începe să se plimbe foarte grav prin încăperea).

DOAMNA POPESCU (*încântată*): Scuipe-l, să nu mi-l deochi!

(Ionel termină de fumat și începe să arunce o minge prin cameră).

DOAMNA POPESCU: Ionel! Astâmpără-te, mamă! Ai să spargi ceva...Vrei să mă superi? Vrei să moară mama?

(Ionel aruncă mingea și aceasta zboară în mâna musafirului care era pe cale să bea din cafea. Cafeaua se varsă pe pantalonii musafirului).

DOAMNA POPESCU (*către băiat*): Ai văzut ce-ai făcut?... Nu ți-am spus să te astâmperi?!...Vezi? Ai supărat pe domnul!... Altă dată n-o să-ți mai aducă nicio jucărie!

DOAMNA POPESCU (*se întoarce către musafir, jenată*): Nu e nimic! Iese... Cafeaua nu pătează! Iese cu puțină apă caldă!...

DOAMNA POPESCU (*se ridică speriată de pe scaun*): Ionel mamă! Ce ai?

(Musafirul se întoarce spre tânăr și îl vede pe Ionel alb la față. Mama se repede la el, dar Ionel cade lat).

DOAMNA POPESCU (*disperată*): Vai de mine! E rău copilului!... Ajutor!! Moare copilul!!

MUSAFIRUL (*calm, se duce la Ionel și îl ridică*): Nu-i nimica! Apă rece! (*îl stropește pe Ionel cu apă și acesta își revine*) Vezi domnule maior? Nu ți-am spus eu că tutunul nu e lucru bun? Altă dată să nu mai fumezi!

(Cortina)

Precup Elena
Clasa a V-a

Adam și Eva

A: Ce bine am dormit! Păcat că sunt singur în fiecare dimineață...

E: Bună, Adam! Eu sunt Eva!

A: Bună, Eva! Cum ai apărut?

E: Adam, Dumnezeu m-a creat din coasta ta! De acum o să fiu soția ta!

A: Mă bucur! Ai făcut turul Grădinii Raiului?

E: Nu, am stat lângă tine!

A: Haide să îți prezint Grădina!

E: Haide!

A: Uite, aici este pomul cunoașterii binelui și răului! Este interzis să mâncăm din el!

E: Am înțeles!

A: Aici totul este minunat, sper că te vei simți bine!

E: Mulțumesc!

A: Acum haide să ne întoarcem!

E: Bine, dar ce frumoase sunt stelele noaptea!

A: Știu, dar acum este timpul să dormim.

(Următoarea zi)

A: Bună dimineața, Eva!

E: Bună dimineața, Adam! Ți-e foame?

A: Sunt lihnit!

E: Adam, uite ce frumos e mărul acela, nu ai vrea să îl guști?

A: Nu, este otrăvit!

E: Haide, nu o să se întâmple nimic, este doar un măr!

A: Nu pot Eva, nu avem voie!

E: Dar uite ce roșu este, pun pariu ca este foarte dulce. Haide, gustă!

A: Bine, Eva!

E: Ce gust are?

A: Agh, agh, agh, m-am înecat!

E: Oh, nu!

A: Ce se întâmplă? Mi-a rămas o bucată de măr în gât!

E: Așa este, Adam!

A: Dar de ce suntem dezbrăcați?

E: Oh, nu, nu te uita!

A: Mă simt foarte ciudat, nu ai simțit o zguduitură?

E: Ba da!

A: Oh, nu ! Dumnezeu ne-a izgonit din Grădina Raiului.

E: Ce ne facem, Adam?

A: Nu știi! Haide să ne căutăm un adăpost! De acum trebuie să ne descurcăm singuri.

(După 15 ani ...)

A: Bună dimineața, Eva!

E: Bună dimineața, Adam!

A: Ce zi frumoasă!

E: Într-adevăr!

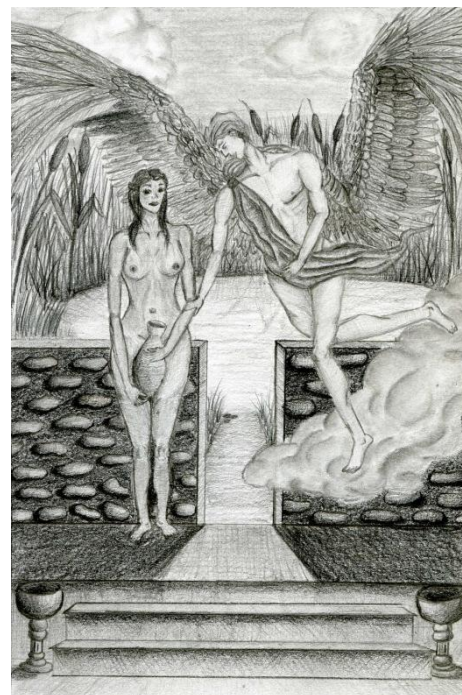
A: Ce o să facem azi?

E: Adam, ce înseamnă pentru tine iubirea?

A: Pentru mine, iubirea înseamnă susținere, putere și împlinire.

E: De ce?

A: Susținere, pentru că după ce am fost izgoșiți din Grădina Raiului, tu mi-ai fost alături și mi-ai ridicat moralul de fiecare dată când am avut nevoie. Putere, pentru că prin fiecare zâmbet și sclipire a ochilor tăi, am găsit dorința de a continua. Nimic nu



Desen realizat de Zaharie Andreea, IX C

îmi pare imposibil alături de tine . Simt că am câștigat toate războaiele cerului și pământului. De fiecare dată când îmi privesc copiii mă simt împlinit. Cain, Set, Abel, Aclima, Azura și Awan sunt rodul iubirii noastre. Copiii sunt razele noastre de soare care ne-au luminat viața.

E: Ce simți când mă privești în ochi?

A: Când te privesc în ochi simt un carusel de emoții care îmi trece prin vene.

E: De ce nu ai încetat să mă iubești după ce am greșit?

A: Pentru că o greșeală nu poate distruge iubirea adevărată, ci doar să o facă mai puternică.

E: Adică?

A: Din fiecare greșeală învățăm o lecție. Lecție care ne va ajuta în parcurgerea drumului nostru pavat cu iubire și dăruire.

Poleac Ioana Rebeca, Precup Andrei
Clasa a IX –a B

E noapte...

E noapte...

Păpușa stătea într-un colț pe podea

Tăcut la ceva se gândea.

Straniu și trist privea în gol

De parcă auzea un bemol...

Furtuna și durerea i se usucă pe obraz,

Dar biciul coleric încă-i zabludnic* și treaz.

Tot umblă și caută motive de „joacă”,

Capturînd-o violent, numind-o dobitoacă.

Păpușa tot nemișcată stătea,

Tăcută continuă a se ruga.

Se roagă amarnic privind candela stinsă;

Se simte irosită și, totodată, învinsă.

Păpușa speriată tremură și speră,

Alungând gândurile ce o disperă.

Zace și așteaptă neputincios,

Venirea salvatorului credincios.

Biata păpușă! Mocnește și plânge,

Pe recea podea plină de sânge.

Biciul adoarme, iar ea visează:

Ea tot speră că evadează.

Ceasornicul bate orele... zeci...

Și uite c-apare în zările reci,

Fidel salvator ce-i alungă teama,

De noua sa șansă să-și poată da seama.

- Tu, divin înger, ce tot suspini?

Fii curajoasă! Lasă-n urmă spini.

De vrei să fii fericită, nu vei fugi!

Vei fi salvată, de lecția-ți vei însuși.

Nu-i mai da șanse, nu-l mai ierta.

Înfruntă tiranul, salvându-ți viața ta.

Pe el nu-l mai schimbi! De nu vei reuși,

El toată viața te va urmări.

- Tu, iubite înger, învinge-ți teama,

Perseverează și dă-ți odată seama:

Undeva, în lume, te așteaptă fericirea,

Și, într-un final, o să-ți găsești iubirea.

Grosu Cătălina
Clasa a IX-a B

Ecou violet

dacă nu e adevărat atunci mai bine nu
o spune,
căci durerea este mai apăsătoare decât
orice liniște efemeră
care s-ar putea așterne între noi
vreodată.
auzi dar nu asculți, cuvintele se lovesc
de tine
și se năpustesc asupra mea...
suntem temporari și acum mă doare
și mâine o va face
și mă atingi, dar nu poți să mă simți
în schimb ura ta lovește
și distruge fiecare os din mine,
invazie în trup și suflet.

ajung acasă și mă scufund sub apă,
în speranța că voi reuși să scap de
toată ura revărsată azi în mine
sunt îmbrăcată în violet din cap până-
n picioare,
o pată moartă cu un picur de sânge
care se prelinge din creștetul capului
plin până la gaura colțului din stânga
sus al pieptului.

pășesc apăsător pe gresie și las tot frigul
să-mi pătrundă în corpul gol
parcă sunt aici și totuși nu;
exist dar nu trăiesc;
îmi privesc reflexia în oglindă și încep
să mă urăsc aproape la fel de mult
cum o faci tu
...încep să mă rănesc singură,
cu gânduri tulburate și mâini reci,
pătate.
ștergi lacrimi și rimel,
tardiv...
sunt eu, obiectul tău ce se îmbăiază în
suferința infinită
astăzi sunt murdară cu defecte și
jigniri
abuz de simțuri și putere
ce sunet scoate urletul tău când se
lovește de pieptul meu gol? ecou.
poate sunt o abordare nefirească,
un concept neînțeles de mintea ta,
dar eu sunt arta și artistul,
iar privitorul înțelege ce poate și ce
vrea;
dă-mi voie să fiu.

D.

Cine sunt eu ?

Fugeam cu tocurile în picioare ceea ce era foarte neplăcut. Eram în întârziere la conferința pe care trebuia să o țin în acea seară. Extrem de agitată am intrat în clădirea imensă la care cu mulți ani în urmă doar visam. Întotdeauna îmi dorisem să calc în acel loc select unde se adunau o mulțime de oameni pe care în trecut îi vedeam ca pe ceva extraordinar, niște minți geniale (cum îi cataloga majoritatea societății „oameni care au reușit în viața”). Acum eu le țineam lor conferințe, ei îmi cereau sfaturi. Intrasem deodată în acea tranșă de euforie, de mândrie, dar se spulberă destul de repede după ce realitatea necruțătoare îmi năpădi gândurile. Imaginea era foarte diferită de adevăr, majoritatea erau doar aparențe. Probabil nici eu nu eram cu nimic mai bună decât ei, așa că ce drept aveam să-i judec? Totuși voiam ca ceilalți care au fost ca mine, care au crezut



Desen realizat de Zaharie Andreea, IX C

că există oameni ce au toate răspunsurile, să afle adevărul. Eu nu mai puteam să-mi schimb trecutul, dar puteam contribui la un viitor mai bun și mai adevărat pentru alții.

La această conferință urmau să participe atât oameni obișnuiți, care veneau cu inima și mintea deschisă, crezând că vor afla secretele universului, cât și aceste persoane care ajunseseră acolo fie datorită averii lor sau datorită unor coincidențe favorabile. Erau câteva persoane, puține la număr, dar câteva care într-adevăr aveau ceva de spus, ceva folositor, acea sclipire. Pe aceștia îi admiram și speram să crească numărul lor pentru că ei meritau să stea în fața mulțimii.

Se apropie de mine un jurnalist, încântat că el fusese primul ce mă găsisese și că va fi, astfel, pe prima pagină cu interviul ce dorea să mi-l ia. Nu aveam cum să-l refuz, văzându-i pe față admirația cu care mă privea, atât de sinceră, încât pe dinăuntru mă cutremuram. Nu eram cu nimic mai specială decât ochii curioși ce mă studiau neîncetat. Acest om credea că voi spune niște cuvinte aurite. Se înșela amarnic, nu aveam teorema potrivită, doar credeam în lumina veșnică și indescifrabilă.

Bărbatul mă salută stânjenit parcă de faptul că îmi cere să-i dau un interviu, ducându-și mâna la cap destul de încurcat de situație. Mă privi în ochi și atunci am înțeles că era începător în domeniu. Așa că i-am zâmbit încurajator și m-am apropiat de microfon sub analiza minuțioasă a cameramanilor. Îmbărbătat de atitudinea mea prietenoasă începu să-mi spună, fiind atent la reacțiile feței mele...

- Bună seara! mă simt onorat că am șansa să vă iau acest interviu. Sunteți un om pe care îl admir cu adevărat.

- Bună seara! Preciez cuvintele dumneavoastră sincere, îi spusese-mi amintindu-mi de emoțiile începuturilor mele în timp ce îi priveam reținerea și frica de a nu se încurca .

- Cred că există o multitudine de întrebări ce stau pe buzele celor ce ne privesc, dar totuși, eu personal, aș vrea să vă întreb cine sunteți, înainte de o femeie cu o carieră în continuă ascensiune, dincolo de scriitoarea a căror cărți răsună pe buzele tuturor?

Îl priveam ca electrocutată de întrebarea ce mă lăsase pentru o clipă fără cuvinte, eu, cea care a știut mereu să folosească cuvintele ca pe o armă secretă...

Apoi, încet, mi-am recăpătat adevărul ascuns undeva în inima de mult prea mult timp înghețată.

- Sunt eu și atât, un om ce se pierde și se regăsește zilnic. O ființă ce se privește în oglindă și știe că nici chipul și nici fizicul său nu sunt reprezentarea ei de fapt. Sunt acea fetiță ce visa în ciuda tuturor celor ce nu vedeau mai mult decât ce atingeau. Idealista ce căuta neîncetat dincolo de norii și ceața ce acoperea cerul. Un suflet ce știa că golul omului nu poate fi umplut prin lucrurile lumești și superficiale. Un copil - bun, rău, simplu și complicat - ce a realizat mult prea repede efemeritatea ființei umane. EU și atât, nimic mai mult sau mai puțin, un om prin timp și spațiu, între viață și moarte... Un foc neîmblânzit ce se arde chiar și pe ea însăși, o licărire nouă într-o lume neconcepută. Sunt eu ...

Aceste cuvinte depărtate de minte m-au făcut într-un final să nu mă mai mint, m-au transpus în lumea inimii mele pe care nu mai doream s-o părăsesc. Mireasma lor încă mai plutea printre noi, jurnalistul nereușind să-și revină din observabila revelație pe care o trăia în această încăpere... Astfel am continuat...

- Sunt o simplă muritoare, o rebelă a societății, cea care a învățat că limitele ni le impunem noi. O minte încâlcită, dar plină de visuri. O femeie ce s-ar arunca în câmpul de luptă doar pentru a simți... O piesă tristă și euforică, dramatică, dar puternică, plină de emoție, de flăcări... Cea care nu va renunța niciodată la esență, la sclipirea privirii omenești .

În esență

Un dor profund îmi apasă inima de
gheață,
O liniște de moarte îmi inundă
timpanele.
Ce-aș putea face cu sufletul de ață,
Nu l-aș putea umple doar cu speranțele?

Conștiința e lăsată în esența mea,
În timp ce emoția trece prin ea.
Un vis frumos mi se arată în față,
Atâta timp cât binele acoperă toată
suprafața.

Visurile vieții

Pentru o secundă te oprești din fuga ta continuă și meditezi la ce ai trăit până în acea clipă...

Fără a vrea îți dai seama că, de fapt, cele mai frumoase amintiri ale tale sunt cele cu oamenii la care ai ținut sau la care încă mai ții, acele clipe magice din copilărie, acele trăiri din adolescență, visurile din tinerețe. Toate acestea îți definesc drumul, parcursul și împreună îți formează povestea vieții. O cale unică cu bune și rele, cu râsete și plânsete, în care ai avut idealuri mărețe. În acest drum ai crezut că vei atinge cerul și că tu vei reuși ce alții n-au putut. Ai susținut că tu ești altfel față de ei, ești o generație nouă, o gură cu aer proaspăt, dar la final ai realizat că mulți înaintea ta au spus aceleași cuvinte puternice, aceleași cuvinte melodice, pline de speranță ...



Pictură pe pânză, Zaharie Andreea, IX C

Realizezi că unicul adevăr este „VISUL”. El este speranța fiecărei lumi, al fiecărui om... Tu ești un nou vis, o nouă șansă în acest loc pentru a adăuga sau a distruge ceea ce te înconjoară!

Pierdut de sine

Crezi că ai obținut tot ce-ți doreai,
Că ziua de ieri e tot ce sperai.
Vrei să oprești ceasul ce te așteaptă,
Privești îngândurat viața timpuriu
scăldată.

Doreai să spui prea multe,
Dar te-ai oprit la întâmplări uitate...

În timp ce te pierdeai
Între străini ce de pretutindeni se
creionau.

Așa că doar visele din buzunar te mai
înconjurau,
Când în noapte nu te regăseai.
Inima și stelele sufereau

Texte: Tănăselea Carina
Clasa a IX-a A

Arta prin ochii unei eleve

Un fapt general cunoscut este că arta, asemenea multor alți termeni precum inteligență sau frumusețe, este o noțiune abstractă. Ambiguitatea acestui termen ne oferă, implicit, o mult mai vastă sferă de posibilități de abordat. Chiar dacă atunci când auzim cuvântul „artă” ne gândim probabil la muzică, dans sau pictură, să definești cu adevărat arta e un lucru aproape



imposibil. Câteodată simt că arta e peste tot, în ciripitul unei păsări, într-o clădire veche care a rămas în picioare de zeci de ani, în copaci, în flori sau chiar, mai ales, în zâmbetul cuiva drag. Totuși, există și zile în care simt că arta e doar în mintea noastră, o creație a imaginației omenești pentru a face viața mai interesantă. Și poate chiar așa e, dar până la urmă, ce e rău în asta?

Pentru cei care nu mă cunosc, eu sunt Mădălina și practic dans sportiv, mai exact „arta mea”, încă de la trei ani. Mă consider genul de persoană care nu renunță aproape niciodată, fapt pentru care, cel puțin o dată pe an, sunt nevoită să aud de la rude veșnica întrebare compătimitoare, mereu menită a avea un răspuns trist și negativ: „Mai faci dans?”. În acel moment, probabil că în mintea interlocutorilor mei se perindă gânduri precum „Ah, dar acum e la liceu, sigur a descoperit ea că nu merită, dar îi va fi rușine să recunoască asta. Sărăcuța, uite cum am avut eu dreptate încă de pe atunci!”. Ce e drept, nu am avut niciodată o certitudine asupra acestui fapt, dar scurta pauză dintre întrebare și mult doritul răspuns este totdeauna marcată de câte o privire de o vădită compătimire forțată și parfumată cu un iz mult prea evident de superioritate. În acel moment, câteodată mai „compătimitoare” față de situația lor, câteodată mai puțin, le răspund cu un simplu „Da.”, lăsându-i pe de-o parte înmărmuriți, pe de alta dezamăgiți profund, fapt care, sinceră să fiu, îmi produce o plăcere aproape inegalabilă. Vă rog să nu vă închipuiți că rudele nu mă susțin în ceea ce fac, dar aceste mici întâmplări constituie unele dintre micile plăceri vinovate pe care sunt sincer convinsă că orice sportiv le-a trăit pe pielea lui.

O altă întrebare des întâlnită, mai interesantă decât obișnuitul „Și încă îți mai place?”, care din cauza superficialității ei e întâmpinată de același răspuns dezamăgitor de mai sus, este întrebarea sinceră „De ce îți place atât de mult?”. Prin simplitatea sa, aceasta îmi pune mintea la încercare. Rațional vorbind, dacă încep și pun pe o listă avantajele și dezavantajele, orice om cu capul pe umeri mi-ar sugera să renunț. Totuși, una din multele lecții pe care le-am învățat de când dansez este că nu întotdeauna deciziile raționale sunt cele cu un câștig sigur de cauză. Ați văzut vreodată o pasăre luându-și zborul? Sau imagini cu animale sălbatice care aleargă libere, fiind una cu natura? Cam asta e cel mai explicit mod în care pot descrie ce simt câteodată, deseori în momentele în care nu mai am speranță și încep să mă întreb oare ce fac eu cu viața mea. Să fiu sinceră, fac toate astea exact pentru acele momente care parcă dau sens existenței mele. În acele clipe parcă sunt ceva mai mult decât „varianta” mea de zi cu zi. Nu e ca sentimentul unui pictor când își vede arta, tabloul, parcă e ceva mai mult. Ca și cum eu însămi

aș fi arta. Și da, poate că lumea aceea nu e cea mai bună, și poate că e nevoie de prea multe sacrificii, dar acest sentiment va rămâne mereu în sufletul meu, iar asta mă face să mă simt cu adevărat norocoasă.

Cum spuneam, arta este o noțiune abstractă. Tind să cred că fiecare dintre noi suntem artiști în felul nostru propriu, iar felurile sunt tot atâtea, câți sunt și oamenii. Prin acest text, v-am făcut cunoștință cu câteva dintre gândurile mele legate de artă și cu ceea ce înseamnă ea pentru mine. Artă se află peste tot în jurul nostru, misiunea noastră rămânând doar să o descoperim.

Rafa Mădălina,
Clasa a IX-a A

Cinematografia – a șaptea artă

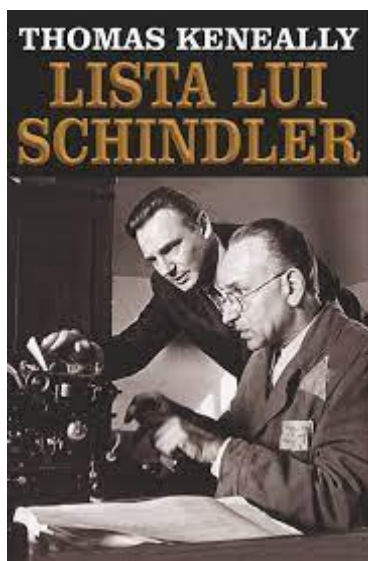
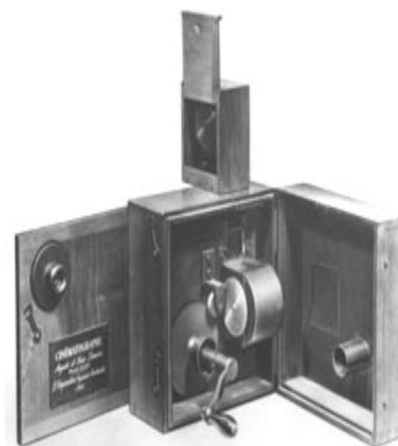
Încă din 1888 și până în zilele noastre, cinematografia a reprezentat o influență majoră nu numai în artă, ci și în opinia maselor sau chiar în modelarea tinerilor. De la început, acest... „verișor” îndepărtat al teatrului, a reușit să captiveze milioane de oameni de-a lungul deceniilor.

De la dezbateri cu premise precum „*Cine este cel mai puternic personaj din filmele Marvel?*” până la dispute între fanii regizorilor Hollywoodieni, arta filmului a găsit mereu metode de a inova industria de amuzament și de a captiva populația planetei.

Perioada de început

Contrar credințelor multor oameni, filmul nu a apărut într-un studio din Hollywood sau pe o scenă de dans din Bollywood, prima proiecție a unui film a fost realizată într-un loc mult mai aproape decât am crede, adică în Franța. În anul 1895, într-un restaurant parizian, pentru prima dată a fost rulat filmul „*La Sortie de l'Usine Lumière à Lyon*”, în regia lui Louis Lumière, filmat chiar cu aparatul inventat de către el și

fratele său.



Nu mult a durat până la apariția următorului film foarte important „*L'Arrivée d'un Train en Gare de La Ciotat*”, film care a rulat până și în București. Aceste două opere cinematografice au fost întemeietorii celei de a șaptea artă, **cinematografia**.

Primul regizor de film a fost Georges Méliès. Era un om bogat, conducea teatrul „Robert Houdin”, un teatru care prezenta printre altele și numere de prestidigitație. Văzând proiecțiile cinematografice „Lumière”, Georges Méliès își dă seama ce înseamnă noua descoperire pentru industria divertismentului. Cumpără și el un aparat din Anglia, cumpără peliculă și începe să filmeze. Primele filme nu se deosebesc ca

idee de cele „Lumière”.

„Filmul Méliès” este un film ordonat pe tablouri, precum se prezintă acțiunea unei piese de teatru. Pentru o mai mare atracție, acesta folosește în filmele sale procedeul de „film colorat” al fraților Lumière, reușind astfel să ofere mai multă viață cinema-ului și să atragă mai mult public.

Imediat după ce industria filmografică a prins succes s-a început și căutarea sau descoperirea, mai corect spus, de trucaje video și efecte speciale. Primele exemple de astfel de trucaje se regăsesc tot în industria franceză, în filmele *“Escamotage d'une dame chez”*, la finalul secolului XIX și la începutul secolului XX prin producția *“Le voyage dans la lune”*.

Tot la începutul secolului al XX-lea studiourile americane de film din New York și New Jersey încep să se mute în zona Californiei, datorită condițiilor mai prielnice de filmare (zile mai lungi, temperaturi înalte și multe zone disponibile pentru construcția decorurilor). Astfel, în Hollywood deschizându-se primul nickel-odeon (templu de cinci cenți), după succesul avut de filmul *“Le voyage dans la lune”*. Primul studio de film din zona Hollywood a fost Compania Nestor, fondată în anul 1911, care a produs 15 filme în anul de debut.

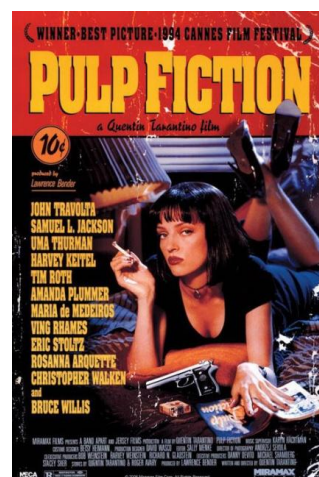
Printre primele filme apărute la Hollywood se numără: *“After Dark in Central Park”*, *“Clowns Spinning Hats”* sau *“Sherlock Holmes Baffled”*.

Hollywoodul s-a remarcat cel mai mult în perioada interbelică și postbelică cu filme precum: *“Citizen Kane”* (reg. Orson Welles), *“Schindler’s List”* (reg. Steven Spielberg), *“Singin’ in the rain”* (reg. Gene Kelly & Stanley Donen), *“Gone with the wind”* (reg. Victor Fleming) și *“Casablanca”* (reg. Michael Curtiz).

Regizori revoluționari



Quentin Tarantino - cunoscut pentru filmele sale “out of the ordinary” și ideile lui nemaivăzute s-a remarcat drept regizor de film prin scrierea sa uimitoare de dialoguri. Cu replici precum *“Royal with cheese”* (referindu-se la un burger) sau *“Watching Donny Beat Nazis To Death Is The Closest We Ever Get To Goin’ To The Movies.”* (replica din faimosul film *„Inglourious basterds”*), regizorul american,



retras din activitatea cinematografică, a captivat în ultimele trei decenii toți spectatorii, popularizând stilul propriu de film care îmbina violența cu povestea.



Martin Scorsese - unul dintre cei mai mari regizori contemporani, și-a început activitatea în industria filmografică în anul 1967, reușind să regizeze câteva din cele mai cunoscute filme americane, precum: *“Good Fellas”*, *“The taxi driver”* sau chiar mai recent *“The Wolf of Wallstreet”*. În cariera sa de peste 50 de ani, acesta a reușit să câștige: premiul Oscar pentru cel mai bun regizor, premiul BAFTA pentru cel mai bun regizor,



Premiul Festivalului Internațional de Film de la Cannes pentru cel mai bun regizor și Globul de aur cu distincția de cel mai bun regizor.



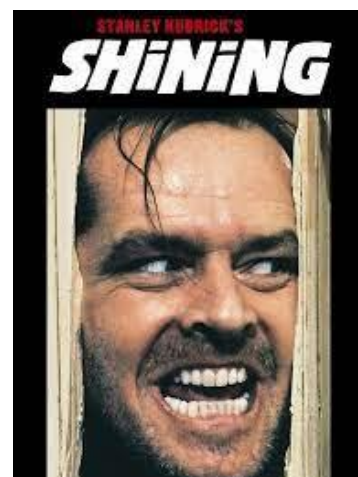
Steven Spielberg - precum Martin Scorsese, Spielberg este un regizor contemporan care și-a început munca în industria filmului pe la mijlocul secolului trecut. Acesta, deși este un regizor foarte premiat, câștigând, printre altele, trei premii Oscar, s-a concentrat mai mult în cariera sa pe filmele destinate publicului larg, mai ușor de digerat: *"E.T. extra-terrestrial"*, *"Jaws"*, *"Jurassic Park"* sau mai



recent *"Ready Player One"*. Curriculum Vitae al lui Spielberg totuși nu este lipsit de capodopere filmografice precum *"Schinder's list"* sau *"Saving Private Ryan"*.



Stanley Kubrick - un alt regizor "pensionat", Stanley Kubrick a reprezentat pentru mulți cinefili cel mai bun scenarist și regizor al anilor '60, '70 și chiar '80. Cu multe titluri solide semnate de acesta, precum *"The Shining"*, *"Full Metal Jacket"* și *"2001: a space odyssey"*, Kubrick poate fi foarte ușor numit "a game changer" al cinema-ului.



Influența filmului și ultimii 30 de ani ai cinematografiei

Oricine poate afirma, fără a fi departe de adevăr că industria filmului a evoluat cel mai mult în ultimii 30 de ani, de la efectele speciale, până la stilul de filmare și dialog. În timpul anilor '90 și la începutul secolului prezent întâlnim foarte multe astfel de exemple: *"Pulp Fiction"* (reg. Quentin Tarantino-1994) care a schimbat scrierea dialogului și prezentarea cronologică a poveștii pentru totdeauna, *"Avatar"* (reg. James Cameron-2009) film care a uimit toată planeta prin efectele sale speciale sau chiar filme precum *"Spiderman"* (reg. Sam Raimi-2002) sau *"Batman: begins"* (reg- Christopher Nolan-2005) care au deschis poarta pentru zecile de filme cu super eroi care tot apar lunar la cinematograf.



Această creștere și dezvoltare a filmului a reușit să facă cinematografia una dintre artele indispensabile zilelor noastre. Arta filmografică apare până și în casele noastre prin diversele servicii de streaming online, precum: Netflix, HBO Max, Amazon Prime, Hulu sau Disney+, toate

aceste companii ducând o luptă continuă pentru drepturi, licențe și titluri cat mai selecte și exclusive.

Asumându-mi riscul de a fi subiectiv, consider că filmele și seriile sunt cel mai ușor mod de petrecere a timpului, care să fie și educativ și antrenant. Prin intermediul acestora, noi, publicul, putem să vizualizăm sau chiar să trăim într-o oarecare măsură alte vieți, cu alte probleme, alte locuri de muncă, alte griji, alte obiceiuri și alte interese. De aceea, cinematografia este o artă atât de valoroasă, fiind conceptul artistic care îi oferă cel mai mult consumatorului, care reușește să atingă toate sferile sociale, toate tipologiile umane și toate problemele oamenilor obișnuiți sau nu.

Pentru a rezuma într-o frază ultimele paragrafe, filmul este una dintre formele superioare de artă pe care noi, civilii, trebuie să o prețuim cu adevărat.

Roșca Tudor,
clasa a IX-a A

Surse de informare:

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Film>

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Hollywood>

https://www.imdb.com/name/nm0000233/?ref=nr_sr_srsq_6

https://www.imdb.com/name/nm0000229/?ref=nr_sr_srsq_0

https://www.imdb.com/name/nm0000040/?ref=nr_sr_srsq_0

<https://www.slashfilm.com/>

Cuprins

Rasismul înrădăcinat	3
The Russo-Ukrainian War	9
Samurarii	10
Totul e posibil pentru noi?! De ce nu?	12
Cum să îți găsești drumul în viață?	13
Capcana „Self care”	15
Mâncăm fără să ne hrănim	17
Gazdagnak lenni/A fi bogat	20
Din viața școlii	21
Olimpiadele școlare	24
Tabelul periodic al elementelor	25
Dragobete - Ziua Îndrăgostiților	27
Notițele la germană	31
Ghirlandele purpurii	33
Romanță mută	34
Vizită...	39
Adam și Eva	42
E noapte...	43
Ecoul violet	44
Cine sunt eu ?	45
În esență	46
Visurile vieții	47
Pierdut de sine	47
Arta prin ochii unei eleve	48
Cinematografia – a șaptea artă	49



ARTĂ

ISTORIE

DEZVOLTARE
PERSONALĂ

SĂNĂTATE

CULTURĂ

TRADIȚII

CREAȚII
PROPRII

